

K. br. 12/19-18

- U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU u vijeću sastavljenom od sudije Ivana Adamovića, predsjednika vijeća, i sudija Binase Bektašević Erović i Rafije Kadić, članova vijeća, uz učešće samostalnog referenta zapisničara Radmila Duborije, u krivičnom predmetu okriviljenog E. Š. iz R, zbog krivičnog djela ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika Crne Gore, u daljem tekstu (KZ-a CG), na javnom glavnem pretresu u prisustvu državnog tužioca u Višem državnom tužilaštvu u Bijelom Polju H. L, okriviljenog E Š, njegovog branioca advokata R. O, predstavnika porodice pok. oštećenog N. P, donio je i javno objavio dana 22. 10. 2021. godine,

- P R E S U D U

Okriviljeni E. Š, JMBG ..., od oca H. i majke F, rođene H, rođen godine, u R, sa prebivalištem u mjestu rođenja, ul. I, br. .., državljanin Crne Gore, sa završenom osnovnom školom, nezaposlen, otac dvoje maloljetno djece, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, nalazio se u pritvoru od 15. 04. 2018. godine do 22. 10. 2021 godine,

Zato što je:

Dana, 15. 04. 2018. godine, oko 21,50 h u R, u ul. I, br ..., u dvorištu zajedničke porodične kuće, svjestan da svojom radnjom može izvršiti krivično djelo, ali je olako držao da do toga neće doći, iz nehata lišio života svog brata oštećenog M. Š, na način što je tokom otimanja o pištolj marke M-57 - tetejac, cal. 7,62 mm, ser. broja C-191540, ispalio dva projektila u pravcu oštećenog, od kojih ga je jedan pogodio u predjelu grudi, nanijevši mu - prostrelnu ranu u lijevom nizdojkinom predjelu sa ulaznom ranom koja se kanalom nastavlja kroz potkožna meka tkiva lijeve polovine prednje strane trbuha i završava izlaznom ranom u predjelu lijevog donjeg kvadranta prednje strane trbuha, te ponovo ulazi u tijelo ulaznom ranom u predjelu gornje trećine prednje strane lijeve butine, koja rana se kanalom nastavlja kroz meka tkiva lijeve butine i završava izlaznom ranom u predjelu srednje trećine zadnje strane lijeve butine a potom se nastavlja strijelnim okrznućem u predjelu unutrašnje strane srednje trećine desne potkoljenice, a jedan projektil pogodio u predjelu desne bočne strane vrata nanijevši mu prostrelnu ranu sa ulaznom ranom koja se kanalom nastavlja kroz pripadajuća potkožna meka tkiva vrata, razara mišiće, lijevu zajedničku karotidnu arteriju, potom prolazi kroz zadnji zid grkljana, lijevu bočnu stranu vrata, meka tkiva lijevog ramena, lomi gornji okrajak lijeve ramenjače i završava se izlaznom ranom u lijevom lopatičnom predjelu, od kojih je kod istog uslijed iskrvarenja iz rascjepa desne zajedničke karotidne arterije i raskidanih krvnih sudova duž kanala strijelnih rana prostrelina, nastupila smrt,

-čime je izvršio krivično djelo nehatno lišenje života iz čl. 148 KZ-a CG,

pa ga sud primjenom citiranih zakonskih propisa, te čl. 10, 14, 16, 32, 36, 42, 51 KZ-a CG, i čl. 226, 229 i 374 Zakona o krivičnom postupku Crne Gore u daljem tekstu (ZKP-a CG),

O S U Đ U J E

Na kaznu zatvora od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu mu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 15. 04. 2018. godine, pa do 22. 10. 2021. godine.

Okrivljeni se obavezuje da ovom sudu plati na ime paušala iznos od 200,00 eura, kao i na ime ostalih troškova krivičnog postupka iznos od 4.022,13 eura, koje iznose će uplatiti na račun Budžeta Crne Gore broj: 832-7114-98, u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, s tim što je dokaz o uplati dužan dostaviti krivičnoj pisarnici ovog suda.

Okrivljeni se obavezuje i da plati troškove krivičnog postupka nastale angažovanjem branioca po službenoj dužnosti, o kojima će biti odlučeno posebnim rješenjem.

Imovinsko pravnog zahtjeva nije bilo.

O b r a z l o ž e n j e

Viši državni tužilac u Bijelom Polju podnio je ovom sudu optužnicu Kt. br. 25/18 od 04. 06. 2018 godine, protiv okriviljenog E. Š. iz R, zbog krivičnog djela ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika Crne Gore. Sud je shodno utvrđenom činjeničnom stanju i u granicama svojih ovlašćenja, izmijenio činjenični opis i pravnu kvalifikaciju djela, pa je u tom smislu isto sadržano u izreci presude.

U završnoj riječi državni tužilac u Višem državnom tužilaštvu je izjavio da je izvođenjem dokaza novom rekonstrukcijom koja je bila zakazana za dan 09. 10. 2020. godine, omogućeno optuženom, odnosno odbrani da prilagodi kako i na koji način se desio događaj, koji je ranijom rekonstrukcijom sasvim drugačije predstavljen, posebno pokazujući svoj položaj tijela u odnosu na položaj tijela svog pok. brata, i time je optuženi samo želio da dokaže da je do opaljenja prvog projektila, a koji je bio presudan za lišavanje života pok. M. Š, kako kaže, došlo kada ga je oštećeni uhvatio za ruku u kojoj mu se nalazio pištolj i time je pok. M. doprinio da dođe do opaljenja. Dodao je da ne treba ispustiti iz vida činjenicu da je prilikom vještačenja pištolja kojim je izvršeno ovo krivično djelo upravo ovaj vještak koji je prisustvovao glavnom pretresu u svom nalazu konstatovao da je pištolj ispravan i da do opaljenja nije moglo doći čupanjem, guranjem, kako to želi da predstavi optuženi, već jedino povlačenjem obarača pištolja.

Međutim, optuženi ni na novoj rekonstrukciji nije ni u kom slučaju mogao da pokaže kako je do opaljenja došlo drugi put, koji projektil je oštećenog takođe pogodio. Nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke koji je sačinjen nakon obavljene rekonstrukcije dr N. R, kao i balističara B. B, govori u prilog njegovoj tvrdnji, ovo tim prije, što vještak medicinske struke dr N. R, kaže, ukoliko se prihvati kao istinito, što je sporno, pokazivanje E. Š. na ponovljenoj rekonstrukciji o položaju usta cijevi vatrenog oružja u trenutku opaljenja, da se isto apsolutno podudara sa smjerom kanala strijelne rane prostreline u lijevom nizdokinom predjelu. Takođe, u tom nalazu stoji da ni na ponovljenoj rekonstrukciji optuženi nije mogao pokazati trenutak opaljenja drugog projektila koji je u tijelo oštećenog ušao u predjelu desne bočne strane vrata, dok vještak balističke struke takođe u svom nalazu konstatiše da je drugi projektil morao biti ispaljen prije nego su oštećeni i okriviljeni pali na zemlju, da bi se čaura našla na mjestu gdje je pronađena, što dalje u nalazu taj vještak konstatiše da taj projektil nije mogao biti ispaljen kada su se okriviljeni i oštećeni nalazili u ležećem položaju, odnosno na zemlji, jer se u tom slučaju druga čaura ne bi mogla naći na mjestu na kojem je prilikom uviđaja pronađena, a optuženi navodno ne zna kada je došlo do opaljenja drugog projektila. Dodao je da sve ovo navodi iz razloga jer optuženi želi da u svakom slučaju prikaže događaj onako kako on sam smatra, što mu je i dozvoljeno, kako bi svoju odgovornost za učinjeno krivično djelo doveo u uzročnu vezu sa radnjom sada pok. M, a samim tim sebi olakšao položaj i sebe predstavio navodnom žrtvom. Napomenuo je da je okriviljeni na zapisniku o njegovom saslušanju pred sudijom za istragu i u prisustvu svog branioca pojasnio da kod tužioca nije iznosio odbranu, da se branio čutanjem, pa što dalje slijedi u ovom zapisniku, smatra da to nije njegova odbrana, jer njegova bi odbrana bila ona koja bi u cijelosti prikazala konkretni događaj, kako je to predstavio na glavnim pretresima i na rekonstrukciji, već je ovo samo jedan fragment iz onoga što se trenutno desilo i koji je tada optuženi iznio, kada je kazao, da priznaje da je izvršio krivično djelo, a razloge je takođe naveo. Dakle, on nije iznosio svoju odbranu kako se događaj odigrao, već je samo kazao da je kriv i da je morao da uradi to što je učinio i ništa više. U konačnom, još jednom je predložio da se optuženi za izvršeno krivično djelo oglasi krivim, da mu se izrekne propisana kazna za krivično djelo u pitanju.

Predstavnik oštećene porodice N. P. u završnoj riječi izjasnila se da se ne pridružuje krivičnom gonjenju porotiv okrivljenog i da ne postavlja imovinsko pravni zahtjev.

Okrivljeni E. Š. u istražnom postupku koristio se pravom da ne izosi odbranu.

Na ranijem glavnom pretresu, negirao je izvršenje krivičnog djela za koje je optužen braneći se da se sjeća da je ispalio jedan projektil u pravcu svog brata, ali da se ne sjeća da je ispalio drugi projektil. Toga dana oko 15 minuta prije događaja u naselju S. P. ispred kladionice "P" imao je nesporazum sa R. H. Tada je neko pozvao njegovog brata, sada pok. M. koji je odmah došao. Prišao je do njih, pa je njega odgurao na jednu, a H. na drugu stranu. Zatim je pošao svojoj kući, a za njim sada pok. M. Ušao je u kuću, uzeo pištolj, a potom krenuo da izade iz kuće. Na vratima kuće sreo se sa sa pok. M. Smatra da je M. zapazio da je uznemiren, pa ga je pitao kuda će, a misli da je video pištolj koji je on držao u ruci koja je bila spuštena niz tijelo, te da je pretpostavio da će sa pištoljem da se vrati na mjesto gdje je ostao H. M. je zatražio da mu da pištolj. Pošto je to odbio, došlo je do guranja i otimanja između njih oko pištolja. To otimanje je trajalo oko par sekundi. U jednom momentu je došlo do ispaljivanja jednog projektila. Zna kada je ispaljen taj projektil, a drugog projektila se uopšte ne sjeća i ne zna da je ispaljen. Pokušao je da pruži pomoć bratu i pozvao je neku službu koja ga je spojila sa policijom. Ispričao im je šta se desilo. Tvrdi da nikada sa svojim bratom sada pok. M. nije imao bilo kakav sukob. Živjeli su kao braća, zajedno se brinuli o djeci i radili kako bi obezbijedili sredstva za njihovu egzistenciju. Godinu dana prije ovog događaja imao je nesporazum sa H. R, kada mu je H. uputio neke psovke, ali nije htio da reaguje, jer je sa H. u srodničkim odnosima. Nakon toga više puta se sretao sa njim, ali se nijesu družili. Toga dana su se sreli ispred kafeterije slučajno. Tada je bio malo u prijtom stanju, pa smatra da je to moguće bio povod raspravke između njih. Tada je nešto pitao H, pa je došlo do raspravke, nakon čega su se psovali i pogurali. U tom momentu je došao njegov brat sada pok. M. Kada ih je M. razdvojio, M. i H. su pošli sa tog mesta vozilom, a on je ostao. Ne zna u kojem pravcu su pošli M. i H. Ne zna zbog čega je htio da se vrati na mjesto gdje je prethodno imao svađu sa H, a posebno kod činjenice da su njegov brat sada pok. M. i R. H. već pošli sa mesta gdje je prethodno imao nesporazum sa H. Sa mesta gdje je imao sukob sa H. pošao je pješke svojoj kući. Misli da je pištolj repetirao odmah kada ga je uzeo sa vitrine, a ne zna zbog čega ga je tada repetirao, a ovo i iz razloga što je mjesto gdje je imao sukob sa H. udaljeno od njegove kuće oko kilometar i po. Koliko se sjeća nalazio se na drugom stepeniku kuće, a njegov brat niže, te je brat krenuo prema njemu da mu uzme pištolj i faktički ga uhvatio rukama za zgrob ruke u kojoj je držao pištolj kada je ispaljen projektil. Tada mu je M. rekao "daj mi to sranje ili govno". Potom je došlo do ispaljivanja projektila, a ne zna kako. Nije znao pokazati poziciju njihovih tijela prilikom ispaljivanja projektila. Nakon ispaljivanja projektila pali su ispod stepenica na zemljani podlogu sa strane stepenica. Prije nego što je došlo do ispaljivanja projektila on se nalazio na prvom ili drugom stepeniku i to u trenutku kada je sada pok. M. pokušao da mu otme pištolj. Stepenište počinje podestom koji se nalazi na zemlji, a radi se o ploči dimenzija 1x1 m, te da sa te ploče ide stepenište prema ulaznim vratima. U momentu kada je došlo do guranja između njih on se nalazio na toj ploči, a njegov brat sada pok. M. na zemlji. Zna da je pištolj držao u desnoj ruci. M. ga je uhvatio rukom za ruku u kojoj je držao pištolj, misli u predjelu zgoba te ruke. Nije mogao opisati bliže položaj ruke, niti u odnosu na njegovo tijelo, niti u odnosu na podlogu. Kada se dešavalо guranje između njih nalazili su se u uspravnom položaju, a nakon ispaljivanja projektila oba su pali. Nakon ispaljenja projektila uplašio se i ne zna šta se dalje dešavalо sa pištoljem. Od momenta kada je ispaljen projektil nijesu govorili bilo šta jedan drugom. Nije se mogao izjasniti koliko je prošlo vremena od momenta kada su pali, pa do momenta kada je on ustao, ali zna da je nakon ispaljenja njegov brat ostao nepomičan. Ne zna da li su se dok su padali gurali i tome slično, ali se sjeća da kada su pali da mu je on stavio ruku na vrat, te da mu je ruka bila krvava od bratovljene krvi i tada je video da on ispušta dušu. Pištolj je držao u ruci sve dok nije video da je njegov brat mrtav, a nakon toga je pištolj odbacio od sebe, a potom predao policiji. Mjesto gdje su pali ispod

stopenica se nalazi udaljeno od podesta korak ili dva sa lijeve strane posmatrano od ulaza u kuću. Nije mogao objasniti zbog čega je repetirao pištolj odmah nakon što ga je uzeo. U kući se prije nego što je uzeo pištolj zadržao minut-dva. Pojašnjava da je podest na kojem se nalazio visočiji u odnosu na zemlju oko 20 do 25 cm, a naredni stepenik za još oko 20 cm. Misli da je njegov brat imao kontakt sa pištoljem prilikom otimanja. Zna da je nakon toga, pored policije pozvao i svoju sestru N. Dodao je da su i on i brat razvedeni i imaju po dvoje djece. Djeca njegovog brata su dodijeljena bratu, a njegova-okrivljenog njegovoj supruzi. Želja mu je da vodi jednaku brigu i o svojoj i o bratovljevoj djeci. Predočava da su on i brat bili iste fizičke konstrukcije i iste fizičke snage, te da je M. mlađi od njega 11 godina. Prije nego što je uzeo pištolj video je da djeca gledaju televizor, pa je nakon toga ušao u spavaću sobu, uzeo pištolj i izašao iz sobe. Stepenište ispred kuće je osvijetljeno sijalicom. Drugih lica na tom mjestu gdje se desio događaj nije bilo, pa tako niko nije ni mogao vidjeti šta se dešavalo. Pretpostavlja da je neko obavijestio njegovog brata o svadi koju je on imao sa R., te da je on nakon toga došao na to mjesto. Sjeća se da su toga dana bili izbori, te da je tada popio tri-četiri rakije, a možda i više i to počev od 10 ili 11 časova, pa do događaja koji se desio.

U ponovnom postupnu na glavnom pretresu održanom dana 27. 05. 2019. godine, priznao je da je lišio života svog brata, ali ne na način kako je to predstavljeno optužnicom. Dodao je da nije znao u momentu repetiranja koliko u pištolju ima metaka, a siguran je da je u pištolju imalo više od jednog metka, šest ili sedam. Došao je izrevoltiran u kuću, a ne sjeća se zbog čega je taj pištolj uzeo, a misli da ga je uzeo mahinalno i mahinalno ga repetirao. Pištolj je uzeo zbog prethodne svađe koju je imao kako je opisao, pištolj je uzeo u ruku i namjeravao da sjedne u džip da se vrati na mjesto svađe, kako bi ga neko video da nosi taj pištolj i da traži tog čovjeka, ali mu je bio cilj da se čuje da je pošao sa tom namjerom iako je znao da taj čovjek nije tu. Vjerovatno bi narednog dana došlo do neke druge situacije gdje bi se uključili neki drugi ljudi, i došlo bi do nekog razgovora. Ne zna tačno gdje se to lice (H) nalazio poslije svađe, ali misli da je otišlo sa tog mjesta, a na tom mjestu je ostalo dosta momaka, odnosno lica koja su ih razdvajali. Ne zna da li bi upotrijebio taj pištolj, a vjerovatno da su se nakon toga sreli ne bi pucao u H. To mjesto gdje je ostao H. je udaljeno od njegove kuće nekih kilometar do kilometar i po. Prije ovog događaja, nakon što je ustao iz kreveta oko 9 časova, pošao je u kafić "C" kao i svakodnevno. U kafiću se zadržao možda negdje do podne. Nakon toga je pošao kući, kada ga je prijatelj M.D. zv. "J" pozvao, pa je nakon toga pošao kod njegove kuće. J. je tada obarao neko stablo ispred kuće. Tu kod njegove kuće bio je sa njima jedan momak M. Kod J. kuće su se zadržali do mraka, kojom prilikom su vodili uobičajnu komunikaciju, a sjeća se da su pričali o izborima. Sjeća se da su pozivali njegovog pokojnog braka M. i razgovarali da bi negdje trebali da naprave neki roštilj i komentarisali neke događaje koji su im se desili na putevima, a koji su im bili smješni. Sa bratom je pričao na interfonu, kao i ostali koji su sa njim razgovarali, tako da su svi čuli šta je ko govorio. Večerali su i negdje prije zatvaranja biračkih mjesta, komentarisali su "ajde da ovom čovjeku još jednom damo podršku, pa šta nam da bog". O tome nije razgovarao sa svojim bratom M. Za to vrijeme su popili bocu štoka i to J. i on, a M. je pio pivo. Poslije toga J. ga je poveo na biračko mjesto. Od momenta kada je pošao na glasanje pa do momenta kada je nakon toga pošao kući nije telefonom razgovarao sa pokojnim bratom M. Nakon glasanja razgovarao je sa licem po prezimenu Lj, koji ga je ponudio da ga poveze kući, a da prethodno malo prošetaju po gradu. Kada su došli u mjesto S. P. on je došao na ideju da ode do kladionice da uplati tiket i tu se sreo sa H. Istakao je da se na tom mjestu prilikom svađe sa H. nalazilo mnogo lica i da su ih oni razvađali i da oni to mogu potvrditi. Boljela ga je ta svađa jer mu je on ranije psovao majku, nakon čega je došlo do svađe. Nakon što je ušao u kuću, uzeo je pištolj i isti repetirao, sreo se sa bratom na podest, on je u odnosu na njega bio 30-35 cm, niže odnosno dva stepenika niže, krenuo je sa pištoljem da pođem pored njega sa njegove desne strane. Pitao ga je gdje ćeš to i rekao mu "daj mi to sranje, nećeš ti nigdje", on mu je na to rekao "znaš ti gdje ču ja", a on je rekao "nećeš ti nigdje, daj mi to" i krenuo je da mu uzme pištolj. On je pištolj držao niz koljeno, sa ustima cijevi okrenutim prema zemlji. Došlo je do otimanja oko pištolja. On ga je uhvatio za ruku i čupali su se oko pištolja, on je vukao pištolj nazad, a on je vukao pištolj da ga otme. U samom tom otimanju došlo je do opaljivanja iz pištolja. Ne može se sa potpunom sigurnošću izjasniti na koji način je konkretno došlo do otimanja o pištolj neposredno prije opaljivanja projektila, a sjeća se kako je došlo do otimanja o pištolj. Misli da je došlo do

opaljivanja projektila kada je sada pok. M. pokušao da ga prebaci preko sebe, odnosno da mu istrgne pištolj iz ruke. Tada je došlo do opaljivanja projektila i sjeća se samo ispaljivanja tog projektila i ne sjeća se da li je uopšte ispaljen drugi projektil. A da je ispaljen drugi projektil saznao je kada je pročitao rješenje o produženju pritvora. Nakon što je došlo do ispaljivanja projektila, sjeća se da je M. nekako u stranu pošao tijelom odnosno tačnije zapazio je da je izgubio kontrolu i da je padao. Za sve to vrijeme M. ga je držao za ruku, povukao ga prema sebi, tako da su pali, i to on preko njega. Sjeća se da je toliko jak bio stisak ruke M. za njegovu ruku, tako da ja nije čitav minut mogao da istrgne ruku iz njegove i nakon pada. Za sve to vrijeme pištolj se nalazio u njegovoj ruci. Bio je u trenerci koja nije imala lastiku i ista nije mogla da izdrži težinu pištolja i zbog toga ga je držao u ruci. Dodao je da soba gdje su se nalazila djeca se nalazila suprotno od prostorije gdje je uzeo pištolj, tako da djeca nijesu mogla da vide da je ja nosio pištolj. Djeca su stara tada bila 9 i 13 godina. Brat i on su živjeli na jednom spratu, a prvi sprat su koristili kao pomoćne prostorije. Pojasnio je da je pokojni brat zakrkljao, on je pokušao da utvrdi da li je živ i on je praktično ispustio ruku na njegovim rukama i to vrlo brzo nakon što je ispaljen projektil. Nije bio u sitauciji da to tačno ocijeni, a misli da se to desilo po proteku oko minut. Kada je vidio je šta je uradio, udarao je pesnicama u svoju glavu. Pozvao je neki broj i misli da je pozvao policiju, javila se služba za spašavanje, oni su ga spojili sa policijom i tada je policiji ispričao šta se desilo. Pojasnio je da kad je istrgao ruku iz bratovljeve ruke, odmah je pored ostavio pištolj, da bi ga poslije stavio na stepenište kuće i taj pištolj uzeo kada je došla policija i predao ga policijcu. Prije toga je pozvao sestru i rekao joj šta se desilo i insistirao da dođu da uzmu djecu. Ranije se nikada nije svađao sa svojim bratom. Kada se svađao sa H. bio je prisutan i V. K. iz S. P. kao i još neki momci koje zna iz viđenja, a ukoliko je potrebno preko svjedoka Kalača se može utvrditi koja su to lica. Istiće da nikakvog razloga nije imao da liši života svog brata i zašto bi njegovu djecu ostavio "na muku i moju i njegovu", kao i toliko imanje i zašto bi upropastio svoju porodicu. Nikada nije bolovao od bilo kakve bolesti na psihičkoj bazi i u tom pravcu nema nikakve medicinske dokumentacije.

Na glavnem pretresu u ponovnom postupka negirao je izvršenje krivičnog djela za koje je optužen, navodeći i da se za to djelo ne osjeća krivim.

U odbrani je naveo da je kritičnog dana u jutarnjim časovima pošao iz svoje kuće sa namjerom da popije kafu u jednom objektu, gdje se našao i sa S. H. i K. Z. Sjedjeli su do podne i za to vrijeme on je popio dvije kafe i dva - tri pelinkovca. Zatim je otisao kući i tu proveo nekih dva sata. Zatim ga je pozvao prijatelj M. D. koji ga je pitao da li može da dođe kod njega da mu pomogne oko sječe drva, što je prihvatio i pošao kod njega, gdje se zadržao do predveče, a tu sa njima je bio još jedan D. prijatelj M. Potom ga je D. povezao vozilom na glasačko mjesto, s obzirom da su toga dana bili izbori i po završenom glasanju on se sa Š. Lj. uputio prema svojoj kući. Tokom kretanja zaustavili su se kod kladionice „P“ jer je imao namjeru da provjeri neke tikete i da nešto uplati. Odmah po izlasku iz vozila a prije ulaska u kladionicu, naletio je na H. R. sa kojim je od ranije u negovoru i lošim odnosima, jer mu je on svojevremeno psovao majku. Odmah ga je upitao vezano za navedene psovke i tu je došlo u jednom trenutku do žučnije raspravke između njih, pa su se umiješali prisutni koji su ih razvađali kako ne bi došlo do fizičkog kontakta između njih. Zatim je na lice mjeseta došao njegov pokojni brat M, a ne zna da li ga je neko pozvao ili je sam slučajno došao, koji ih je razvađao i zatim je ponudio da ga poveze do kuće, što je on odbio, pa se prema kući udaljio pješke. Po dolasku u kuću, popeo se na sprat, video da u dnevnoj sobi sjede djeca, ušao u spavaču sobu i uzeo pištolj „tetejac“ čiji je vlasnik. Po uzimanju pištolja, isti je repetirao i krenuo je da izlazi iz kuće, sa namjerom da se ponovo vrati ispred kladionice. Po silasku niz stepenice, a na ulazu u kuću, našao je njegov sada pokojni brat M. i video ga kako drži pištolj u desnoj ruci, sa otvorom cijevi prema zemlji, jer pištolj nije mogao da stavi iza pojasa, s obzirom da je nosio neku trenerku. M. mu se odmah obratio kazavši „šta ćeš to i gdje ćeš“, on mu je odgovorio u smislu „znaš ti dobro gdje ću ja“, a on mu je zatim kazao „nećeš ti nigdje, daj mi to sranje“ misleći na pištolj i tu je došlo do guranja između njih. U prvi mah ga je uhvatio za ruku u kojoj je bio pištolj i počeli su da se vuku, uhvatio ga je vrlo snažno, preko ruke i pištolja, tako da je u jednom trenutku u takvom položaju došlo do opaljenja. Odmah nakon opaljenja njegov pokojni brat je

krenuo da pada nekako naprijed i u takvim uslovima on je pao preko njega, i u tom trenutku još je svojom rukom držao njegovu ruku u kojoj je bio pištolj i stisak je bio toliko jak da nije mogao da istrgne ni ruku ni pištolj. Začuo je nakon ovog nekakvo gušenje – krkljanje i tada se olabavila ruka njegovom pokojnom bratu, sklonio je njegove prste sa ruke i zatim pištolj odbacio od sebe. Prišao je M. sa namjerom da mu opipa puls i tada je osjetio krv. Pokušavao je nekako da zaustavi to krvarenje, vukao ga, drmao, dozivao, ali odgovora nikakvog nije bilo. Nakon ovoga, okrenuo je neki broj i javila mu se služba za spašavanje, koja ga je spojila sa policijom. Zatim je pozvao svoju sestru N. P, kojoj je predočio šta se desilo. Tražio je da dođe da uzme M. djecu koja su bila na spratu. Pojasnio je da dok je bio kod prijatelja M. D, čuo se telefonom sa svojim sada pokojnim bratom i tom prilikom su razgovarali na temu nekakvih komičnih situacija koje su se dešavale tokom bavljenja prevozničkim poslom i sjeća se da je u jednom trenutku i upalio zvučnik na telefonu kako bi prisutni oko njega čuli šta pričaju. Sa svojim sada pokojnim bratom M. bio je u najboljim mogućim odnosima, dobro su se slagali, zajednički radili posao, zajedno odlučivali. On i M. su živjeli zajedno sa djecom u istoj kući, s obzirom da su obojica razvedeni. Pored kuće u kojoj su živjeli, zajednički su započeli izgradnju nove kuće.

Pojasnio je da je tokom čupanja između njega i sada pokojnog brata oko predmetnog pištolja, on bio u položaju nekih 30-tak cm visočiji i u takvom položaju je došlo do opaljenja tokom čupanja, kada je njegov pokojni brat povukao pištolj prema sebi.

Nije video djecu pokojnog brata, L, niti H. da su izašle nakon što je došlo do opaljenja metka ispred kuće, a nije ih video ispred kuće ni kasnije do momenta kada je odveden od strane policije. Nije primjetio nikog ni od komšija da je izašao nakon što je došlo do opaljenja. Sjeća se opaljenja prvog metka, odnosno sjeća se samo opaljenja jednog metka, ali ne zna kako da objasni da su na tijelu sada pokojnog brata, pronađene dvije rane od projektila. M. je od njega mlađi 11 godina i kritičnog dana ispred kladionice on je razvadio H. i njega, a zatim je tražio od njega da podje kući sa namjerom da ga poveze vozilom, što je on u toj ljutnji odbio. Kritičnog dana je prvo konzumirao pelinkovac, a zatim kod prijatelja P. štok, gdje su njih dvojica popili cijelu flašu štoka zapremine 1 l, s tim što je on ovo piće konzumirao sa koka-kolom. Po njegovom mišljenju nakon izlaska iz kuće D, bio je u pripitom stanju. Naveo je još i da je, kada je čuo pucanj, osjetio nekakvu jezu, strah i mrak pred očima.

- U završnoj riječi branilac okrivljenog E. Š, advokat R. O. je u bitnom naveo da je izvedenim dokazima u prethodnom i u ponovljenom postupku nesumnjivo utvrđeno da je optuženi E.Š. izvršio krivično djelo ubistvo iz nehata iz člana 148 KZ-a CG, za koje djelo je kriv i krivično pravno odgovoran. Istakao je da je u predmetnom slučaju u pitanju jedna nesreća, odnosno teška porodična tragedija, koja je narušila porodičnu harmoniju i idiličan život dva rođena brata i njihovih porodica. Kod optuženog nije postojala namjera, htjenje, odnosno volja, tj. pristanak da ubije svog brata, već je optuženi bio svjestan da sa repertiranim pištoljem u ruci može učiniti krivično djelo, ali je olako držao da do toga neće doći, ili da to može spriječiti. Zastupnik optužbe je ostao pri tvrdnji da se predmetni slučaj desio u dvorištu zajedničke porodične kuće optuženog i oštećenog. Međutim, ubistvo iz nehata desio se na stepeništu, a ne u dvorištu predmetne kuće, što je dokazano i izvršenom rekonstrukcijom. Takođe, tužilac tvrdi da se ubistvo desilo nakon kraće svađe optuženog i oštećenog, a svi izvedeni dokazi nesumnjivo ukazuju da se braća nikada nijesu svađala, već su bila primjer bratske sluge i ljubavi, tj oličenje pravog bratskog života. S toga je očigledno da dokaza za isto nema, već samo pretpostavka tužioca, a u pravu se odluka ne može temeljiti na pretpostavkama, već na nesumnjivo utvrđenim činjenicama. Nesumnjivo se iz iskaza svjedoka H. R, M. D, V. K, N. P, Š. P. i Š. Lj, utvrđuje da se braća nikada nijesu svađala, već su živjeli u slozi, ljubavi i međusobnom poštovanju, a što je potvrđila i svjedok, bivša supruga oštećenog M. Š, S. C. Dodao je da se iz iskaza svjedoka M. D. utvrđuje da su se braća kritičnog dana više puta čula putem telefona, a optuženi se prilikom tih razgovora smijao i šalio, te da je takođe tog dana sa M. D. evocirao uspomene na njihove lijepe događaje, posebno sa putovanja, a planirali su i nova zajednička druženja. M. D. je prijatelj sa porodicom Š, čiji je bio čest gost i nikada nije čuo niti video da su se optuženi i oštećeni bilo kada i oko najmanje sitnice posvađali, već je njihov život bio primjer iskrene bratske ljubavi. Braća su zajedno podizala i

školovala njihovu maloljetnu djecu, išla na ljetovanje i zajedno gradila novu zajedničku kuću, a što je takođe posebno istakao i svjedok Š. P, koji odlično zna kako su braća živjela jer je njihov zet. Međutim, zastupnik javne optužbe ističe da je optuženi sa umišljajem, dakle namjerno lišio života svoga brata, a za isto nema nijedan jedini dokaz. Dalje, tužilac je ostao pri optužbi da je optuženi u pravcu oštećenog ispalio dva projektila od kojih ga je jedan pogodio u predjelu grudi, a jedan u predjelu desne bočne strane vrata, a što takođe nije tačno. Pojasnio je da jedna prostrelna rana prolazi kroz lijevi nizdojkin predio oštećenog, sa ulaznom ranom koja se kanalom nastavlja kroz potkožna meka tkiva lijeve polovine prednje strane trbuha i završava izlaznom ranom u predjelu lijevog donjeg kvadranta prednje strane trbuha, te ponovo ulazi u tijelo ulaznom ranom u predjelu gornje trećine prednje strane lijeve butine, koja rana se kanalom nastavlja kroz meka tkiva lijeve butine i završava izlaznom ranom u predjelu srednje trećine zadnje strane lijeve butine, a potom se nastavlja strijelnim okrznućem u predjelu unutrašnje strane srednje trećine desne potkoljenice. Dakle, očigledno je da optuženi nije držao pištolj usmjeren u pravcu svoga brata, već je pri otimanju oko pištolja i pri ispaljenju jednog metka, pištolj bio usmjeren u pravcu zemlje, sa ustima cijevi prislonjenim uz tijelo oštećenog, a što se potvrđuje i nalazom vještaka Forenzičkog centra iz Danilovgrada – I. Lj, zatim nalazom vještaka sudske medicine N. R. i nalazom vještaka balističara B. B. Ovaj hitac, kao i drugi hitac su ispaljeni iz pištolja iz apsolutne blizine, a što potvrđuje i vješetak N. R, koji ističe i da su obje povrede nanesene u veoma kratkom vremenskom intervalu, za koje vrijeme optuženi i oštećeni nijesu znatno mijenjali međusoban položaj njihovih tijela, već je samo desna E. ruka u kojoj se nalazio pištolj, pomjerena. Vješatak je mišljenja, s obzirom na pokazivanje optuženog na rekonstrukciji i načina na koji mu je oštećeni povukao ruku i pištolj k sebi, da je prva povreda nastala u desnu bočnu stranu oštećenog i da je ova povreda bila uzrok smrti, za razliku od druge povrede koja se kvalificuje kao obična teška tjelesna povreda. Takođe, ovaj vješatak je potvrdio iskaz optuženog, odnosno istakao je da je moguće da je oštećeni i dalje mogao da čvrsto steže ruku optuženog i nakon zadobijanja oba projektila i da je taj stisak i fizička snaga oštećenog mogla da traje oko 10 sekundi do 1 minuta, kada je zbog prestanka dotoka krvi u mozak takvo stezanje moralo prestati. Vješatak je takođe istakao da je optuženi u ponovljenoj rekonstrukciji pokazao i način na koji su on i oštećeni pali nakon opaljenja, a pokazani način je moguć s obzirom na zadobijanje oguljotina u predjelu desne slepoočnice i nadlana desne šake oštećenog M. Vješatak balističar B. B. je istakao da su obje čaure ispaljene sa iste pozicije, s tim što je samo mijenjan položaj uzdužne ose cijevi pištolja, koja je morala biti usmjerena odozgo na dolje, ukoliko je tijelo pokojnog M. bilo u položaju kako je na rekonstrukciji pokazao E. A upravo je ova konstatacija tačna, jer to je optuženi stalno isticao, kao što je tačna i tvrdnja da je M. bio nagnut prema naprijed, s obzirom da je lijevom nogom zakoračio na stepenik zajedničke kuće, a što se takođe poklapa sa uslovnom konstatacijom vještaka balističara. Dakle, iz nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine i balističara se jasno utvrđuje da se prilikom ispaljivanja projektila oštećeni M. nije kretao i da se tom prilikom nije kretao ni okrivljeni, čime se u potpunosti potvrđuje njegova odbrana. Takođe, jedan projektil, pogodio je oštećenog u predjelu desne bočne strane vrata, a obzirom da se optuženi koristi uglavnom desnom rukom, odnosno prirodno je dešnjak i pištolj mu je bio u desnoj ruci, i ako su, a jesu, okrivljeni i oštećeni bili okrenuti licem jedan prema drugom, logično je da bi u slučaju namjernog, svjesnog ubistva sa umišljajem, ulazna rana bila na lijevoj bočnoj strani vrata oštećenog, a ne na desnoj, te i ovaj hitac dokazuje da je u konkretnom slučaju bio nehat u pitanju, odnosno da je ovaj projektil takođe ispaljen u trenutku otimanja oko pištolja. Odbrana ističe i činjenicu da je oštećeni M. uhvatio optuženog za samu šaku i prste i za pištolj i naglo povukao ruku prema sebi kako bi optuženom istrgao pištolj iz ruke, kada su se i desila opaljenja, a kojom prilikom optuženi nije mogao da kontroliše opaljenja, s obzirom da je sila oštećenog bila usmjerana i na sam obarač na kojem se nalazio prst optuženog, koji je ranije repertirani pištolj držao usmjeren prema zemlji u desnoj ruci, opuštenoj niz tijelo i dakle sa prstom na obaraču. Na mjestu ovog nesrećnog slučaja pronađena je i kesa sa hranom, koju je te večeri donio oštećeni koji je namjeravao da nahrani djecu. I ovaj dokaz ukazuje na logičan zaključak da između braće nije bila ni najmanja svađa, jer u suprotnom sigurno pokojni M. ne bi kritičnom prilikom kupovao hranu djeci i sa istom u rukama došao kući da se svađa sa optuženim. Takođe, nakon ovog nesrećnog slučaja, optuženi je pokušavao da pomogne svom bratu, da zaustavi krvarenje, a kad je shvatio da je isti mrtav i da mu nema pomoći, pozvao je nadležne organe i rodbinu i bio je vidno utučen. Na kraju je dodao da je sa svega iznijetog nesumnjivo dokazano da okrivljeni

nije izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret, već da je isti izvršio krivično djelo ubistvo iz nehata za koje je propisana kazna zatvora od jedne do pet godina i samo će takva presuda biti pravična, pravilna i zakonita odluka.

Okrivljeni E. Š. je prihvatio završnu riječ svog branioca, s tim što je dodao da se ne bi branio pred sudom da je namjerno lišio života svog brata. Dodao je da jeste kriv za nesreću koja je zadesila njega i njegovu porodicu. Mnogo mu teško pada što je optužen da je ovo djelo izvršio sa umišljajem. Naveo je i da se kune pred Bogom i pred ljudima, da nije imao nikakvu namjeru da liši života svog brata. Sve se desilo u par sekundi, brat je pokušao da mu istragne pištolj iz ruke koja mu je bila spuštena niz tijelo, a cijev pištolja usmjerena prema zemlji. Prethodno je na spratu kuće mahinalno repetirao ovaj pištolj i nije mogao da ga stavi iza pasa jer je imao na sebi trenerku. Razlog uzimanja ovog pištolja je svađa prethodna sa R, odnosno posebno psovka koju mu je R. uputio prilikom te svađe. Htio je da se vrati do mjesta gdje se desila svađa sa tim pištoljem i to džipom koji je bio parkiran ispred kuće, što je bila velika greška koju sebi nikada ne može oprostit. Samo je htio da ljudi vide ozbiljnost svađe njega i R. i da se po običajima u njegovom kraju ljudi uključe u rešavanju te svađe i sukoba. Međutim, pištolj je opalio te noći i kako je od početka tvrdio drugog pucnja se ne sjeća, u kojim sekundama se promijenilo sve u njegovom životu, kao i u životima svojih bližnjih, izgubio je brata kojeg je volio više nego sebe. Zajedno su odrastali, pravili planove, kućili se, pravili novu kuću, zajedno podizali djecu, o svemu zajedno odlučivali. Na kraju je dodao da njegova porodica njemu vjeruje i zna da je sve ovo jedna velika nesreća koja ih je zadesila. Smrti se ne boji, ali ga mnogo pogoda nepravda koja mu je učinjena optužbom da je namjerno lišio života svog brata.

Sud je u dokaznom postupku na glavnom pretresu izveo dokaze i to saslušao u svojstvu svjedoka predstavnicu oštećene porodice N.P, svjedoka Š. P, pročitao iskaze svjedoka, R. H, Š. Lj. S. C, V. K. i M. D, pročitao zapisnik o uviđaju Višeg državnog tužilaštva iz Bijelog Polja Kt. br. 25/18 od 04. 05. 2018. godine; pročitao službenu zabilješku CB B. OB R. 77 br. 02/244/18-4152 od 16. 04. 2018. godine; pročitao obduktioni zapisnik Kliničkog centra Crne Gore S. br. 63/2018 od 06. 05. 2018. godine sačinjen od strane obducenta dr N. R; pročitao izvještaj o kriminalističko-tehničkom pregledu lica mjesta i uzrokovaju tragova od 16. 04. 2018. godine; pročitao kriminalističko tehnički opis situacionog plana od 16. 04. 2018. godine, sa skicom i vrši uvid u skicu lica mjesta i fotografije; pročitao dokumentaciju Uprave policije CB B. - OB R. 82/18 od 16. 04. 2018 godine, i br. 82/18/1 od 15. 04. 2018. godine, sa izvještajem o kriminalističko-tehničkom pregledu pištolja marke M-57-tetejac, cal. 7,62 mm, ser. broja C-191540 od 15. 04. 2018. godine; pročitao dokumentaciju Uprave policije CB B. - OB R. br. 82/18 od 16. 04. 2018. godine; pročitao izvještaj Forenzičkog centra Danilovgrad o balističkom vještačenju br. 1748-1/18 sa nalazom i mišljenjem vještaka B. B; pročitao izvještaj Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju "prisustva barutnih čestica" br. 1750/18; izvještaj Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju "prisustva GSR čestica" br. 1749/18; pročitao izvještaj Forenzičkog centra Danilovgrad o trasološkom vještačenju br. 1752/18/1; pročitao izvještaj Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju daljine pucanja br. 1751/18 i pročitao zapisnik o saslušanju vještaka Lj. I; pročitao izvještaj Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju parafinskih rukavica, br. 1749(2)/18; pročitao nalaz i mišljenje vještaka psihijatra dr G. K. od 11. 08. 2019. godine i pojašnjenje dato na prethodnom glavnom pretresu, pročitao nalaz i mišljenje vještaka psihologa N. V. od 05. 07. 2019. godine, i pojašnjenje dato na ranijem glavnom pretresu, pročitao nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine dr N. R. od 12. 10. 2020 godine, 19.11.2019 godine i pojašnjenja data na glavnim pretresima 23.12.2019 godine, 01. 06. 2020 godine i 12. 02. 2021 godine; pročitao nalaz i mišljenje vještaka balističara B. B. od 28. 11. 2019. godine i pojašnjenje dato na glavnom pretresu 23. 12. 2019. godine i saslušao istog na glavnom poretnisu, pročitao zapisnik o rekonstrukciji 04. 11. 2019. godine i reprodukovao video zapis, pročitao zapisnik o rekonstrukciji 09. 10. 2020 godine, i reprodukovao video zapis i ivršio uvid u fotodokumentaciju sačinjenu tokom rekonstrukcije i izvršio uvid u izvod iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde Crne Gore, br. 81/2018 od 21.06.2018 godine, na ime E. Š.

Sud je odbio predlog državnog tužioca da se na glavnom pretresu pročita zapisnik o saslušanju okriviljenog pred sudijom za istragu ovog suda oznake Kri. br. 46/18 od 17. 04. 2018 godine, obzirom da okriviljeni prije iznošenja odbrane nije upozoren u smislu odredbi čl. 100 i 337 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore, tim prije što se okriviljeni tokom istrage odlučio da ne iznosi svoju odbranu, odnosno da se brani čutanjem, pa je iznošenje odbrane bez pravilnih upozorenja prilikom saslušanja kod sudske istrage pravno nevaljano i isto se ne može koristiti kao njegova odbrana na glavnom pretresu.

Sud je cijenio iskaz predstavnice oštećene porodice saslušane u svojstvu svjedoka N. P. koja je u svom iskazu datom tokom istražnog postupku u bitnom istakla da živi u R, u neposrednoj blizini kuće njene braće sada optuženog E. i sada pok. M. Koliko joj je poznato između njene braće nije bilo svađe ili bilo kakvih netrpeljivih odnosa. Šta je razlog zbog čega je E. lišio života M. ne zna, ali ističe da su odnosi između njih uvijek bili dobri. Radili su zajedno, bavili se prevozničkom djelatnošću sa vozilom koje su koristili zajedno i koje je bilo zajedničko vlasništvo. Pored porodične kuće zajedno su započeli novu kuću koja je već skoro bila pred useljenjem. Poznaje H. R. koji je njihov dalji rođak i poznato joj je da su njena braća sa njim poslovno sarađivali i da su bili u dobrim odnosima. Nije joj poznato da li je kritičnog dana bilo svađe između H. i njene braće. Povremeno je održavala kuću njene braće u kojoj je primijetila pištolj i uvijek bi govorila braći da isti sklone, a oni su govorili da u njemu nema ništa i da odavno nije čišćen. Navela je da bi, za slučaj da je posumnjala nešto u njihov odnos, odmah sklonila pištolj.

Na glavnom pretresu od 19. 07. 2018. godine ostala je pri iskazu datom u istražnom postupku, s tim što je dodala da je nakon događaja koji se desio, pošla prema kući njene braće i zapazila da su se M. djeca nalazila u dnevnom boravku, a na njeno pitanje su odgovorila da nijesu čuli bilo kakvu svađu između E. i M. Tada su joj rekli da je M. bio na putu, te da je došao oko 13,00 h, nakon čega je pošao da uzme večeru. Smatra da je M. bio u kući počev od 13,00 h pa do tog događaja, a stekla je utisak da je povremeno izlazio iz kuće. Možda oko 20,30 h pozvao je M. i rekao joj da se E. posvađao sa R. Kao razlog ranijeg nesporazuma između njih naveo je neko psovjanje. Ona je govorila svome bratu M. da smiri situaciju, kako ne bi došlo do nečega većeg. On joj je rekao „dobro, dobro“, a ne zna da li je pošao na mjesto gdje su se nalazili E. i R. U tom momentu se nalazila kod svoje kuće koja je udaljena od kuće njene braće 100 metara. Po proteku možda oko pola sata ili 40 minuta ponovo joj je zazvonio telefon i vidjela je da je zove brat E. i rekao joj „N. ubio sam M, dođi uzmi ovu djecu“. Odmah je otišla kod njih kući i tada se E. nalazio na stepenicama, obje ruke je držao na glavi. Dodala je da ona sada brine o M. djeci. Misli da je E. posebno pogodilo to što ga je R. ranije opsovao, a s obzirom na njihov srodnički odnos.

Upoznata u pogledu razlika u iskazu sa glavnog pretresa i iz istrage, izjavila je da je tačno da je kod tužioca kazala da nije bila upoznata, niti je čula da je kritičnog dana bilo svađe između R. H. i njene braće.

Međutim, pojasnila je, da nije čula da je bilo nekih nesporazuma između njih, sve dok joj brat toga dana nije rekao. Označava tačnim ono što je govorila na pretresu. Predočila je da je tačno da je tužiocu kazala da nije bila upoznata, niti da je čula da je toga dana njen brat sada okriviljeni imao sukob sa R. H. Međutim, tačno je da joj je to brat rekao nakon što se desio događaj, te da je tačno ono što je kasnije kazala.

Na glavnom pretresu od 27. 05. 2019. godine dodala je da kada je pozvao M. i kada je vodila razgovor sa njim neposredno prije dešavanja u njihovoj kući je bio prisutan S. P. Razgovor su vodili preko mobilnog telefona, nije bio uključen interfon na telefonu, a P. je bio udaljen od nje oko tri do četiri metra. Ona nije govorila P. šta je razgovarala sa M, mada je on morao čuti kada je M. rekla da smiri to da ne bi došlo do nečeg većeg. Dodala je da je tačno da se ona u pogledu saznanja vezano za svađu optuženog E. i R. u istražnom postupku izjasnila da nije znala sa svađu, a kasnije se izjasnila da je saznala od pok. M, te razliku objašnjava, tako što je pitanje tužioca shvatila na način da li je do svađe došlo toga dana, a ne prije nastupanja M. smrti.

Na glavnom pretresu od 28. 01. 2020. godine u bitno je ponovila ranije dati iskaz pojasnivši da nije saopštila ukućanima šta je preko telefona razgovarala sa M, jer je ta priča jako uznemirila. Ne može da se sjetiti šta je imao obućeno na sebi E. kada je došla na lice mjesta. Zna da je E. volio da popije alkohol, ali zna i da nije pravio nikakve probleme u takvom stanju, niti se nešto pretjerano opijao. Ne može reći da je E. bio agresivan kada bi bio pod dejstvom alkohola. Ne može se sjetiti ni da li je E. bio eventualno pijan kritične večeri kada se desio ovaj događaj. Kada je došla kod kuće nakon poziva, zatekla je E. koji je sjedio na stepenicama i držao se za glavu i pokojnog M. koji je ležao na zemlji udaljen nekih pola metra od stepenica. Što se tiče M. djece kada je ušla u sobu gdje su se nalazili, po njihovoj reakciji mogla je zaključiti da nijesu znali šta se desilo, a nakon događaja jedno vrijeme su krili od njih što se desilo. E. i pokojni M. su živjeli na prvom spratu porodične kuće, ima jedan ulaz na kuću i svi ga koriste za ulaz u kuću. Na kraju je istakla da je znala za pištolj i da je taj pištolj nekada pripadao njenom pokojnom ocu. Iskaz ove svjedokinje sud je prihvatio kao objektivan.

Sud je cijenio iskaz svjedoka Š. P. koji je u svom iskazu u bitnom naveo da je prvi stigao na lice mjesta kada se desila tragedija. Došao je sa suprugom i sinom. Došli su vozilom i vozilo su ostavili malo dalje jer nijesu mogli parkirati vozilo od auta koja su bila ispred kuće Š. Prvo je primijetio lice koje je sjedjelo na stepeništu, držalo se rukama za glavu, sa oborenom glavom prema zemlji. Zatim se okrenuo i video lice koje leži na zemlji. Zatim je pošao prema licu koje je ležalo i tada je video da je to sada pok. M. Okrenuo ga je sa namjerom da mu pokuša pružiti pomoć i tada je E. kroz plač rekao, odnosno teško izgovorio riječi „ja sam Š. pokušao da mu pomognem, ali uzalud“. Tada je video da je M. ispala „duša“, ušao je u sobu kako bi uzeo nešto da ga prekrije. Vratio se iz sobe, uzeo neko čebe i prolazeći pored E., čuo je njegov plač. Tada su počele da dolaze komšije, a po proteku par minuta došla je i policija, pitali su ko je ovo uradio, na što je E. rekao da je on to uradio. Na osnovu E. govora i ponašanja, zaključio je da je doživio tešku bol zbog toga što se desilo, te da je iskazivao žaljenje zbog nesreće koja se desila. Dodao je da ga je o događaju obavijestila supruga, a sestra okrivljenog. Od njegove kuće do kuće okrivljenog potrebno mu je pet minuta pješke. Na mjestu gdje se događaj desio nije video pištolj. Misli da je tijelo pokojnog bilo udaljeno od stepeništa na kojima je sjedio optuženi E. oko jedan metar. Nije pitao bliže E. da mu pojasni, odnosno ispriča kako se događaj desio. Na mjestu gdje se desio događaj kada je došao zapazio je samo tragove krvi i neku kesu, u kojoj misli da se nalazila hrana. Na kraju je dodao da mu je poznato da je život između optuženog i pokojnog bio bratski odnos, da su živjeli u vrlo dobrim odnosima, te da nijesu nikada čuli da su imali bilo kakvu vrstu nesporazuma, niti svađe.

Sud je cijenio iskaz svjedoka Velije Kalača, koji je u svom iskazu u bitnom naveo da se ne sjeća datuma a zna da su tog dana bili izbori. Pozvao ga je H. R. zv. „G“, da igraju „Jamb“ i dogovorili su se da se nadu u mjestu S. P. Njegova kuća je udaljena od tog mjesta 250 metara. Kada su razgovarali telefonom nijesu odredili mjesto gdje će igrati „Jamb“, ali su se uvijek sastajali ispred jedne kladionice. Kada se približavao kladionici video je neku veliku gužvu. Na ulici je video E. a oko njega se nalazilo nekoliko ljudi. H. R. tada nije video, ali je zapazio da neka lica mole E. Vidio je da E. trojica drže i tada je rekao „sram vas bilo“, obraćajući se E. Tada mu je E. rekao „Ovaj mi je psovao majku“. Zatim je video H. R. ispred kojeg je stajalo nekoliko lica. E. je pitao R. „Zašto, budi muškarac, zbog čega si mi psovao mrtvu majku“. R. je odgovorio „Nijesam E“. Preko puta mjesa gdje se to dešavalо nalazi se peronica, marketi i preko puta je uvijek velika gužva. Na tom mjestu se nalazila kladionica, tako da je uvijek bilo dosta prisutnih lica. Tada se on obratio E., govoreći mu „Nemoj zbog mene, može me neko gurnuti“, a to je rekao zbog fizičkog stanja i bolesti, na što mu je E. rekao „Neću tebe, psovao mi je majku“. Sav taj događaj se dešavao u nekim intervalima i okrivljeni je više puta pitao R. zbog čega mu je psovao majku. Po njegovoj procjeni to je trajalo i više od pola sata. Čuo je kada je E. pitao R. koji se tada nalazio u kladionici „koga zoveš“. Ponovo je istakao da je optuženi više puta pitao R. zbog čega mu je psovao majku, kao i to da li mu je on bilo kada u životu nešto

učinio. Za svo to vrijeme E. je pokušavao da udari R.. R. se branio, ali je i on pokušavao da udari E. Čuo je kada je R. govorio „Ja neću da se svađam, ali ne dozvoljavam da me udariš“. U jednom trenutku je došao sada pok. M. parkirao je vozilo „Pasat“ kojim je došao i pitao je sa ulice „Šta je to, šta se događa“, a ta udaljenost sa tog mjesta pa do kladionice je četiri metra. Kada je pitao to, gledao je u njegovom pravcu, na što je odgovorio „ništa“. Tada se obratio E. govoreći mu „E, idemo kući“, a koliko se sjeća pitao je i R. što je to“. Tada je rekao E. „E, idemo kući“, na što je E. rekao „neću“. M. se nije nakon toga puno zadržao na tom mjestu, upalio je auto i otišao sa tog mjesta. Planirao je da R. povede do kuće svog strica koja se nalazi u blizini, međutim, on je to nije želio pa se i dalje dešavala svađa između njih i nasrтанje više od strane E, nego od strane R. U međuvremenu, pokušao je R. da ugura u dvorište svog strica , a nekako je uspio krišom da izađe iz dvorišta poslije izvjesnog vremena i video što se dešava sa E, koji je sjedio na braniku. Vratio se do R. i sjedjeli su. Primijetio je E. koji je otišao od tog mjesta oko 800 metara. Da je to bio E. zaključio je po osnovu njegovog specifičnog hoda. Poslije toga, a po proteku možda oko pet minuta, ušli su u auto i pošli sa tog mjesta, a kada su se vraćali neko je pozvao vozača rekao mu da je okrivljeni iz nehata ubio brata. Istakao je da se čitavog života družio sa E, išli su zajedno u školu. Nije mu poznato da je ikada bilo svađe između njega i M, čak suprotno, poznato mu je da su bili u bratskim odnosima. Radili su zajedno sa nekim kamionom. Bio je i čest gost njihove kuće, a često su se i družili organizovano i to u grupama, pa ih je i po 20-tak bilo na takvim druženjima. Iskaz ovog svjedoka sud je prihvatio.

Sud je cijenio iskaz svjedoka M. D. koji u svom iskazu u bitnom navodi, da se kritičnog dana sreo sa E. negdje oko podne. Pošli su kod njega kući, gdje su cijepali drva, a E. mu je pomagao. Tada je uzeo litar štoka i pili su. E. je uz štok pio i kolu. Tada se E. telefonom par puta čuo sa pokojnim M. Zapazio je da se smijao i da su se nešto dogovarali, odnosno da su se dogovarali da narednog dana idu na planinu, kako bi roštiljali. Razgovarali su i o dešavanjima nastalim prilikom obavljanja njihovih privatnih poslova, odnosno vožnje kamiona, što se kome desilo. E. je kod njega sjedio čitav dan. Večerali su negdje pred mrak i otišli da glasaju. E. je pošao na svoje glasačko mjesto, a on produžio na svoje glasačko mjesto. Potom se čuo sa E. i tada mu je on rekao da je on pošao sa nekim drugom vozilom, tako da nema potrebe da ga vozi. Poznato mu je da su se E. i pok. M. izvanredno slagali, nikada se nijesu svađali. Služili su kao primjer dobrih odnosa između braće. Tačno je da su toga dana razmjenjivali mišljenja ko će koga da glasa. Po njegovom mišljenju optuženi nije imao nikakve potrebe, niti razloga da ubije svog pokojnog brata. Ne zna da li je sada optuženi vezano za glasanje nešto razgovarao sa svojim bratom M. Iskaz ovog svjedoka sud je prihvatio.

Sud je cijenio iskaz svjedoka Š. Lj. koji je u svom iskazu u bitnom naveo da su kritičnog dana bili izbori u R. i toga dana je on obavio svoju dužnost u školi "...". Po izlasku sa glasanja video je u holu E. Š. i ponudio mu da ga poveže kolima, što je on prihvatio. Napravili su jedan krug kroz grad, jer je E. tražio negdje da kupi cigarete. Kada su bili na magistrali u mjestu S. P, E. je u jednom trenutku povikao "stani, stani" i otvorio vrata, pa je on i počeo da zaustavlja vozilo, E. je izašao iz vozila i krenuo u pravcu jednog R, koga zovu "G". Nakon toga, kamion koji se kretao za njim se jedva zaustavio i počeo je da svira, nakon čega je on pomjerio vozilo i nije video što se dešava između E. i R. Nastavio je naprijed kolima i nakon nekog vremena pozvao je sada pok. M.i kazao mu kako smatra da postoji mogućnost da dođe do sukoba između E. i R. M. je rekao da će brzo doći da vidi o čemu se radi, i kazao mu "Nije valjda da se svađaju, nemaju razlog za svađu, sad ću ja doći", i video je da se sada pokojni M. zaputio prema licu mjesta, jer su se mimošli na magistrali. Nakon nekog vremena kada je svojim vozilom došao kod benzinske pumpe u R, primijetio je iz vozila E. koji se kretao u blizini benzinske pumpe. Zaključio je da zbog toga što je E. nekako naglo izašao iz njegovog vozila da može doći do sukoba između njega i R, a nije znao neku pozadinu njihovog sukoba. Nakon nekog vremena pozvao ga je otac I. Lj.i saopštio mu kako je došlo do pucnjave i kako je nastradao M. Š, s obzirom da se otac tada nalazio u bolnici kada su mu ljekari saopštili što se desilo. U ranijem periodu se više družio sa pokojnim M, a dešavalo se i da se povremeno druži i sa E. Kritičnog dana nije primijetio da je E. bio pod dejstvom alkohola. Iz komunikacije koju je imao sa pokojnim M, a djelimično i E, nije mogao zaključiti da

je između njih bilo, bilo kakvog sukoba i nesporazuma. Ne može da se sjeti da li je bio vidni dio dana kada je E. izašao iz njegovog vozila. Iskaz ovog svjedoka sud je prihvatio.

Sud je cijenio iskaz svjedoka S. C. koja je u svom iskazu u bitnom navela da je živjela u braku sa pokojnim M. od 2003. godine, do 2010. godine, kada su se razveli. U braku su dobili dvoje djece. Po razvodu braka otišla je da živi u inostranstvo. Kada se udala, živjela je u kućnoj zajednici sa M. bratom E. i M. roditeljima. Pokojni M. i E. su zajednički radili i bavili su se autoprevozom. U početku su imali jedan kamion, a kasnije su kupili i drugi. Što se tiče odnosa između sada pok. M. i E., ti odnosi su bili normalni. Nije primjetila da su se nešto svađali, naprotiv, razgovarali su o poslu, putovanjima, odnosno tom njihovom biznisu. Nije primjetila ni da je neko od njih sklon alkoholizmu. Dešavalо se da bi popili samo za praznike. Njene kćerke L. i H. joj nikada nijesu pričale o njihovim doživljajima svega toga što se desilo kada je stradao M., samo bi pričale o nekim uspomenama dok je on bio živ. Dodala je da je nakon razvoda braka živjela u R. još nekih tri-četiri godine. Nakon što se razvela od M., njihove kćerke su ostale kod njega. Nakon razvoda braka sa M. nema saznanja kakvi su bili odnosi između njega i E. Kćerke su je posjećivale nakon razvoda braka dok je boravila u R. Kada je pošla iz R. u inostranstvo prvo je otišla u Luksemburg, gdje je boravila otprilike godinu dana i dok je bila u Luksemburgu kćerke su dolazile kod njenih roditelja, koji su tada živjeli u R. Nikada nije pitala njenu majku o odnosu između sada pok. M. i njegovog brata E. Njene kćerke su bile pažene i imale su potrebnu brigu od sada pok. M., kao i njegove rodbine i nikada nije primjetila da su nešto bile zapostavljane. Ubrzo nakon kritičnog događaja, možda nekih mjesec dana, kćerke su došle da žive kod nje. Iskaz ove svjedokinje sud je prihvatio.

Sud je cijenio iskaz svjedoka H. R. koji je u svom iskazu u bitnom naveo da se kritičnog dana putem telefona čuo sa pok. M., pa su se dogovorili da pođuo na kafu, te su negdje oko 19,20 h pošli u jedan objekat u kojem piju kafu. U tom objektu su igrali karte i slično. Taj objekat je udaljen od njegove kuće od oko 150 metara. Dok se kretao ulicom prema tom objektu sreo se sa jednim vozilom koje je zastalo, misli da je bio jedan komšija Lj. Iz vozila je izašao E. Š. On je u tom momentu razgovarao telefonom sa komšijom koji ga je pozvao da igraju jamb u tom objektu. Lj. je nastavio put tim vozilom, dok je E. nakon što je izašao iz vozila prešao ulicu i uputio se prema njemu. Istakao je da je unazad godinu i po dana bio u negovoru sa E. Misli da je povod negovora bio nesporazum kada je kupovao neku skijašku opremu i tada se E. učinilo da ga je on nešto opsovao, tako da su tada razgovorali u vezi toga, ali se nijesu svađali. Od tada nijesu govorili. Te večeri kada je E. izašao iz vozila i uputio se prema njemu i bez ikakvog razloga uhvatio ga rukama za njegove ruke, došlo je do guranja, a nijesu se udarali. Lica koja su se kretala tim prostorom su prišli i razdvojili ih. Sve se to dešavalо ispred tog objekta gdje su se ranije dogovorili da piiju kafu. Nakon toga došao je M., da vodi kuću E. Misli da je E. bio malo u prijtom stanju. Naveo je, da je M. pokušao da vodi E. kući, a on-svjedok se udaljio, da li ga je povezao kući ne zna. Nakon toga pozvao ga je M. i to je shvatio kao pokušaj izvinjenja zbog događaja koji se desio ranije sa E. Naveo je da M. nije dolazio kod njega kući, niti su se nakon toga vidjeli. Ne zna tačno gdje je pošao M. sa tog mjesto, ali je bio vidio da je ostao zajedno sa E. pokušavajući da ga vodi kući, a da li su pošli kući i gdje, ne zna, ali tvrdi da je on pošao kući, a da su oni ostali na tom mjestu. Na to mjesto M. je došao vozilom. Misli da je vozilo parkirao ispred tog objekta gdje su pili kafu, zna da je manji parking na kojem može da stane 2-3 auta. U momentu kada su se sreli nije bilo prepirke ili svađe između njih. Zna da mu je tada govorio u smislu da je slab čovjek. Na tom mjestu se nalazilo 10-tak momaka koji su prišli i razdvojili ih. Za vrijeme za koje nije govorio sa E. sretali su se, a nijesu komunicirali, niti je za to vrijeme bilo nekih nesporazuma između njih. Dešavalо se da sjede u istom lokaluu, ali nije bilo nekih nesporazuma između njih za to vrijeme. Kasnije je saznao da je M. pozvao Š. Lj., nakon čega je M. došao na to mjesto. Naveo je da ga je M. pozvao po proteku 20 minuta od događaja koji se desio između E. i njega. Nije imao bilo kakav poslovni odnos sa M., sretali su se po R., bili su privatnici-prevoznici i vidjeli su se. Inače, prevoznici se često zajedno skupljaju i druže. Ranije prije nesporazuma koji je imao sa njim sretao se i pozdravlja se sa njim, ali se nijesu družili, mada se dešavalо da zajedno sjednu i popiju piće. Nije mu poznato u kakavim odnosima su bili E. i M. Zapazio ih je više puta

zajedno u istom društvu, a nije u saznanju da su bilo kada imali nesporazum. Nije mu poznato da je E. ranije imao sukoba sa nekim, da je sklon svađi i tome slično. Nikada nije ni očekivao da će imati sukob sa E, a nije smatrao da je taj mali konflikt koji su imali ranije, mogao izazvati neki sukob između njih, s toga nije imao razloga da izbjegava susret sa njim. Nije zapazio bilo kakvu promjenu u M. ponašanju, s obzirom da je imao mali konflikt sa E, jer je M. „znao“ da između njega i E. praktično nije bilo ništa, tako da to po njemu nije bio razlog za ljutnju.

Na glavnom pretresu od 28. 02. 2020. godine svjedok H. R. je izjavio da zna da se kritičnog dana u prijepodnevnim časovima telefonom čuo sa sada pok. M, kada su se dogovorili da se kasnije vide i popiju piće. Tog dana bili su izbori u R. Negdje popodne, poslije 19,00 h krenuo je iz svoje kuće prema objektu koji drži A. Š, po prethodnom dogovoru sa V. K, da igraju jamb. Krećući se prema tom objektu naišao je vozilom Š. Lj. i zaustavio je vozilo i iz vozila je izašao E. Š. Odmah po izlasku zaputio se prema njemu i uhvatili su se rukama, jer je on nasrnuo na njega i kazao je u smislu „Misliš li ti da sam ja loš čovjek“. Tada su se umiješala lica koja su bila u blizini i razdvojila ih. Nakon nekog vremena na lice mjesta je došao sada pok. M. Š. njegovim vozilom marke „Pasat“, izašao je iz vozila i tada je on krenuo da se udaljava sa lica mjesta. Ne zna šta je dalje bilo između lica koja su ostala na tom mjestu, a on je došao u kuću, odnosno dvorište kod Š. K, kod koga je kasnije i popio kafu. Poslije nekog vremena telefonom ga je pozvao sada pok. M, pitao ga šta se to desilo između njega i E. i izvinio mu se zbog nastalog incidenta. Dalje je dodao da kritičnog dana kada je pošao od kuće poslije 19,00 h, nije trebao da se vidi sa M, već sa Velijom Kalačem, da igraju jamb. Kada je rekao na ranijem glavnom pretresu da su se prije nesporazuma koji je imao sa njim sretali i pozdravljeni, mislio je na E. Š. Kada je pok. M. došao na lice mjesta, on njega i E. nije razdvajao, jer su već bili razdvojeni. Tokom događaja sa E, jedan drugom nijesu zadali nijedan udarac, niti su bilo šta ružno jedan drugome kazali. Nikada nije psovao majku E. Š. Tačno je da je sjedio u jednoj kafani zajedno sa E. Š. i S. K, nakon što su kupili neku ski opremu u mjestu L. u B. P, i on tokom boravka u tom objektu nije psovao E. majku, možda se to njemu učinjelo. Nije kritičnog dana pokušao da udari E. Š, jer je on zapravo njega napao. Možda ga je E. kritičnom prilikom pitao u smislu zašto mu je psovao majku. Nakon ovog događaja pozvao ga je M. telefonom i pitao ga šta se to desilo i izgledalo mu je kao da M. pokušava da se izvini, pa je govorio „Sve je u redu, pripit čovjek“ i tome slično. Misli da je pok. M. o događaju možda obavijestio Š. Lj, jer je prethodno on bio sa E. zajedno, u kolima prije nego što je nastao konflikt između njega i E. Nikada nije sa M. razgovarao na temu njegovog negovora sa E. Od momenta kada je počeo konflikt sa E. do momenta dok nije došao M. na lice mjesta proteklo je 20 minuta. Misli da je Š. Lj. znao da će E. Š. da krene na njega, jer je prethodno bio sa njim u kolima. Š. mu je pričao nakon ovog događaja da kada je vozio E. Š. i kada su vidjeli njega da hoda pored puta u smislu „stani, stani“ i onda je izašao iz vozila i uputio se prema njemu, i iz toga zaključuje da je Š. Lj. zaključio da će doći do konflikta između njih dvojice.

Iskaz ovog svjedoka, nakon pojašnjenja na zadnjem glavnom pretresu sud je prihvatio.

Iz zapisnika o uviđaju Višeg državnog tužilaštva iz Bijelog Polja Kt. br. 25/18 od 04. 05. 2018. godine, proizilazi da je dana 15. 04. 2018. godine u prisustvu ovlašćenih lica OB R. izvršen uviđaj u R, ul. R. br. ... - dvorište porodične kuće E. Š. i sada pok. M. Š. Lice mjesta je slabo osvijetljeno i u vrijeme vršenja uviđaja vidljivost je loša. Fiksna tačka (FT) broj 1 je lijeva ivica kuće E. Š. bliža magistralnom putu i centru grada. Fiksna tačka (FT) broj 2 je ivica betonske ogradi bliža porodičnoj kući E. Š. i M. Š, udaljena od FT broj 1 6,30m gledano u pravcu grada. Trag broj 1 je leš udaljen od FT 1. Od FT 1 do nogu leša je 3,30 m, a do glave 5,20 m, a od FT broj 2 do glave leša je 1,90m. Trag broj 2 je čaura, od FT 2 na udaljenosti 2,20m, a od FT 1 5,50m. Trag broj 3 je telefon udaljen od FT 2 2,30 m, a od FT 1 4,40m. Trag broj 4 je lokva krvi, udaljena od FT 1 5,70m, a od FT 2 1,70m. Dužina traga broj 4 je 2,20m. Trag broj 5 je lokva krvi udaljena od FT 2 0,80 cm, a od FT 1 5,50m. Trag broj 6 je kesa sa sendvičem udaljen od FT 2 2,25m, a od FT 1 4,15 m. Trag broj 7 je više kapljica krvi od FT 1 udaljen 2,20 m, a od FT 2 4,25m. Trag broj 8 je putničko motorno vozilo marke

"Passat", reg. oznaka RO AT 512 vlasništvo pokojnog M. Š. i E. Š. Od FT 1 do prednjeg desnog pneumatika udaljenost je 3,60m ,a od FT 1 do zadnjeg desnog pneumatika 1,65m i od FT 2 do prednjeg desnog pneumatika 4,40m. Od traga broj 1- leš, desno stopalo udaljeno od traga broj 8. pmv - prednjeg branika. Trag br. 1 - leš nalazi se leđima na zemljanoj podlozi, ruke opružene uz tijelo, na gornjem dijelu jakna crne boje i majca plave boje natopljena krvlju, plave farmerice u kojima je kajš crne boje sa sivom tokom, na nogama crne čarape i patike ljubičasto sive boje, marke "Rineva" br. 44, na lijevoj ruci sat crne boje, pored lijeve ruke nalazi se patika palve boje marke "Reebok", a ispod butine lijeve noge papuča crne boje. Rana u predjelu desne strane vrata i u predjelu grudi sa lijeve strane iznad struka. Očevidaca događaja nije bilo. Predmeti koji su obilježeni tragovima br. 2 (jedna čaura) i tragovi br. 4, 5 i 7 (crvene mrlje nalik na krv) izuzeti su sa lica mjesta radi vještačenja. Naloženo je ovlašćenom licu policije da se u OB R. sa šaka E. Š. izuzmu GSR čestice i parafinske rukavice radi vještačenja – utvrđivanja prisustva barutnih i GSR čestica, kao i da se izuzme odjevni predmet – dukserica, kao i bris iz njegove usne duplje radi utvrđivanja njegovog DNK profila. Naloženo je ovlašćenom licu policije da sa šaka leša M. Š. skine parafinske rukavice. Naloženo je ovlašćenim licima policije da se pištolj koji je policijski službenik uzeo sa lica mjesta ispred porodične kuće i predao u OB R, izuze me radi vještačenja. Naloženo je ovlašćenim licima policije da sve predmete kao i trage koji su izuzeti sa lica mjesta pošalju Forenzičkom centru Danilovgrad na balsitičko, DNK, GSR, hemijsko – daljine pucanja i druga vještačenja. Naloženo je da se tijelo pok. M. Š. preveze u B. radi vršenja obdukcije i dat je nalog vještaku obducentu dr N. R. da izvrši obdukciju tijela. Lice mjesta je skicirano i fotografisano od strane krim. tehničara i isti su sastavni dio zapisnika.

Iz službene zabilješke CB B. OB R. 77 br. 02/244/18-4152 od 16. 04. 2018. godine, koja ima svojstvo zapisnika o uviđaju proizilazi da su ovlašćeni policijski službenici dana 16. 04. 2018. godine u ranim jutarnjim časovima izvršili pretragu lica mjesta u cilju pronađenja predmeta i trage u vezi izvršenog krivičnog djela ubistvo na štetu M. Š. koje se dogodilo dana 15. 04. 2018. godine u noćnim časovima. Na licu mjesta iza porodične kuće E. Š. ul. I. br. ... u travi pronađena je jedna čaura koja je dostavljena Forenzičkom centru radi vještačenja.

Iz obdupcionog zapisnika Kliničkog centra Crne Gore S. br. 63/2018 od 06. 05. 2018. godine, sačinjenim od strane obducenta dr N. R, proizilazi da je 16. 04. 2018. godine u prostorijama Forenzičkog centra, izvršena obdukcija muškog leša dužine 184 cm, životnog doba 38 godina. Obducent dr N. R. dao je zaključak da je smrt kod sada pok. M. nasilna i nastupila je uslijed iskrvarenja iz rascjepa desne zajedničke karotidne arterije i raskidanih krvnih sudova duž kanala strijelnih rana prostrelina, nanesenih projektilima ispaljenim iz ručnog vatrenog oružja iz apsolutne blizine. Rana u predjelu desne bočne strane vrata je ulazna rana strijelne rane protreline koja se kanalom nastavlja kroz pripadajuća potkožna meka tkiva vrata, razara mišiće, lijevu zajedničku karotidnu arteriju, potom prolazi kroz zadnji zid grkljana, lijevu bočnu stranu vrata, meka tkiva lijevog ramena, lomi gornji okrajak lijeve ramenjače i završava se izlaznom ranom i lijevom lopatičnom predjelu, na kom mjestu u garderobi je ustanavljen metalni projektil koji je predat krim tehničaru. Rana u lijevom nizdojkinom predjelu je ulazna rana strijelne rane protreline koja se kanalom nastavlja kroz potkožna meka tkiva lijeve polovine prednje strane trbuha i završava izlaznom ranom u predjelu lijevog donjeg kvadranta prednje strane trbuha, te potom ponovo ulazi u tijelo izlaznom ranom u predjelu gornje trećine prednje strane lijeve butine, koja rana se kanalom nastavlja kroz meka tkiva lijeve butine i završava izlaznom ranom u predjelu srednje trećine zadnje strane lijeve butine, te potom se nastavlja strijelnim okrznućem u predjelu unutrašnje strane srednje trećine desne potkoljenice. Povrede opisane pod tačkom 7 su oguljotine koje su mogle nastati uslijed pada i udara o tvrdi i neravnu podlogu. Tok obdukcije je bliže prikazan foto-dokumentacijom br. 82/18/2 od 16. 04. 2018. godine. Sadržinu obdupcionog zapsinika i izjašnjenje u pogledu uzroka smrti sud je prihvatio.

situacionog plana za to djelo, skicom lica mesta i foto-dokumentacijom, bliže je predstavljeno mjesto gdje se događaj desio i bliže predstavljeni tragovi nađeni na mjestu gdje se događaj desio.

Dokumentacijom Uprave policije CB B. - OB R. br. 82/18/1 od 15. 04. 2018. godine, i to: izvještajem o kriminalističko-tehničkom pregledu pištolja marke M-57-tetejac, cal. 7,62 mm, ser. broja C-191540 od 15. 04. 2018. godine i fotografijama toga pištolja, je predstavljeno da je pištolj kako je to označeno dat na vještačenje, te konstatovano da je u pištolju nađen jedan metak sa oznakom PPU 7,62 TT, a u okviru četiri metka sa oznakom PPU 7,62 TT.

Iz izvještaja Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju "prisustva barutnih čestica" br. 1750/18 vještaka msc. D. S, proizilazi da je Forenzičkom centru radi hemijskog vještačenja dostavljena dukserica narandžaste boje, marke "Tom Tailor", veličine "L", vlasništvo E. Š, radi utvrđivanja prisustva odnosno neprisustva barutnih čestica. Primjenom određenih metoda dato je mišljenje da je na prednjoj strani dukserice dokazano prisustvo barutnih čestica u rasporedu i koncentraciji kako je to dato u prilogu koji sačinjava sastavni dio izvještaja. Predmetni izvještaj sud je prihvatio.

Iz zvještaja Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju "prisustva GSR čestica" br. 1749/18 od 08. 05. 2018. godine proizilazi da je Forenzičkom centru radi fizičko hemijskog vještačenja dostavljena dva "SEM stubića" da bi se utvrdilo prisustvo odnosno neprisustvo GSR čestica. Nakon završene GSR analize površina "SEM" stubića pomoću kojih su izuzeti eventualni tragovi pucanja sa šaka E. Š. utvrđeno je da je na desnoj šaci pronađen manji broj karakterističnih GSR čestica hemijskog sastava PbSbBa, a na lijevoj šaci nijesu pronađene karakteristične GSR čestice. Vještak D. S. dao je mišljenje da je ustanovljeno prisustvo karakterističnih GSR čestica na desnoj šaci E. Š, te da se s toga ne može isključiti mogućnost da je isti bio povezan sa procesom opaljenja iz vatrenog oružja. Predmetni izvještaj sud je prihvatio.

Iz izvještaja Forenzičkog centra Danilovgrad o trasološkom vještačenju br. 1752/18/1 od 17. 05. 2018. godine proizilazi da je Forenzičkom centru na trasološku analizu dostavljena garderoba M. Š. i to jakna marke "Bugatti", nepoznate veličine, crne boje (na prednjoj i zadnjoj strani jakni nijesu uočena mehanička oštećenja osim tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv); majica kratkih rukava marke "Tom Tailor", veličine M, plave boje (na prednjoj strani majice uočavaju se pet mehaničkih oštećenja i to: na 0,5 cm od donje ivice majice i 16 cm od lijevog šava prednje i zadnje pole, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 1,5 cm; na 2,5 cm od donje ivice majice i 16,5 cm od lijevog šava prednje i zadnje pole, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 1,5 cm; na 10 cm od donje ivice majice i 17,5 cm od lijevog šava prednje i zadnje pole, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 1,6 cm; na 24 cm od donje ivice majice i 19 cm od lijevog šava prednje i zadnje pole; na prednjoj strani majice uočavaju se tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv; na zadnjoj strani majice nijesu uočena mehanička oštećenja osim tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv); farmerice marke "Diesel" veličine 36 plave boje, sa kožnim kaišem, nepoznate marke, crne boje (na prednjoj strani farmerica uočavaju se dva mehanička oštećenja i to: na 16 cm od donje ivice lijeve nogavice uz sami unutrašnji šav lijeve nogavice, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 0,6 cm; na 88 cm od donje ivice lijeve nogavice i 15 cm od spoljašnjeg šava lijeve nogavice, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 2 cm; na prednjoj starni farmerica uočavaju se tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv; na zadnjoj strani farmerica uočavaju se četiri mehanička oštećenja i to: na 4 cm od donje ivice lijeve nogavice i 1 cm od spoljašnjeg šava lijeve nogavice, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 1,5 cm; na 5 cm od donje ivice lijeve nogavice i 2,5 cm od spoljašnjeg šava lijeve nogavice, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 2 cm; na 10 cm od donje ivice lijeve nogavice i 7 cm od spoljašnjeg šava lijeve nogavice, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 0,7 cm; na 12 cm od donje ivice lijeve nogavice i 9 cm od

spoljašnjeg šava lijeve nogavice, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 0,6 cm; na 73 cm od donje ivice lijeve nogavice i 17 cm od spoljašnjeg šava lijeve nogavice, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 1,5 cm; na zadnjoj starni farmerica uočavaju se tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv); bokserice marke "Johnadams", nepoznate veličine, plave boje (na prednjoj starni bokserica uočava se jedno mwehaničko oštećenje na 4 cm od lijevog šava prednje i zadnje pole i 12 cm od gorenje ivice bokserica, relativna veličina ovog mehaničkog oštećenja je 1,5 cm; na prednjoj strani bokserica uočavaju se tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv; na zadnjoj strani bokserica nije uočena mehanička oštećenja osim tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv); patike marke "Exit" veličine 44, bordo boje (na patikama nije uočena mehanička oštećenja osim tragovi osušene tečnosti tamno braon boje nalik na krv) i čarape nepoznate marke i veličine, crne boje (na čarapama nije uočena mehanička oštećenja). Nakon izvršenog vještačenja vještak G. D, dao je mišljenje da mehanička oštećenja na garderobi sada pok. M. Š, imaju karakteristike oštećenja nastalih dejstvom projektila ispaljenog iz vatrenog oružja. Predmetni izvještaj sud nije prihvatio.

Iz izvještaja Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju daljine pucanja br. 1751/18 od 24. 05. 2018. godine proizilazi da je Forenzičkom centru radi fizičko hemijskog vještačenja dostavljena garderoba vlasništvo M. Š. (greškom navedeno E) za utvrđivanje daljine pucanja odnosno rastojanja usta cijevi vatrenog oružja od oštećenja na istoj. Dostavljena je sljedeća garderoba: jakna crne boje marke "Bugati", (ne primjećuje se sa prednje i zadnje starne oštećenja); majica kratkih rukava plave boje marke "Tom Tailor" veličine M (primjećuju se sa prednje strane četiri oštećenja veličina 1,5 cm, 1,5 cm, 1,6 cm i 12x9 cm, sa zadnje starne strane majice ne primjećuju se oštećenja); farmerice plave boje marke "Diesel" veličine 36 sa umetnutim kožnim kaišem (primjećuju se sa prednje strane dva oštećenja veličina 0,6 cm i 2 cm, sa zadnje strane farmerica primjećuju se četiri oštećenja veličina 1,5 cm, 2 cm, 0,7 cm, 0,6 cm i 1,5 cm); bokserice plave boje marke "Johnadams" (sa prednje strane primjećuje se oštećenje veličine 1,5 cm, sa zadnje strane bokserica ne primjećuju se oštećenja); patika bordo boje marke "Exit" veličine 44 (ne primjećuju se oštećenja); čarapa crne boje (ne primjećuju se oštećenja).

Nakon izvršenih ispitivanja u okolini oštećenja sa prednje strane majice kratkih rukava vlasništvo sada pok. M. Š, koje je označeno brojem 1 u prilogu, a na skicama brojevima 1 i 2, dokazno je prisustvo barutnih čestica, dok u okolini svih ostalih oštećenja nije dokazano prisustvo barutnih čestica. Oštećenje sa prednje strane majice kratkih rukava vlasništvo sada pok. M. Š, koje je označeno br. 1 u prilogu, a na slikama br. 1 i 2, nastalo je od projektila iz vatrenog oružja sa prislonjenim ustima cijevi na istoj. Ostala oštećenja na majci kratkih rukava, farmericama i boksericama nastala su od projektila iz vatrenog oružja kada su usta cijevi bila na rastojanju većem od 90 cm do istih.

Na glavnom pretresu od 12. 11. 2018. godine vještak Lj. I. je pojasnila da duljina pucanja kada se odnosi na kratke cijevi predstavlja rastojanje usta cijevi i garderobe oštećenog, te da je domet prostiranja barutnih čestica od usta cijevi do garderobe 90 cm. S toga se vještak ne može izjasniti o udaljenosti usta cijevi od oštećenja ako je ta udaljenost veća od 90 cm. Dalje je navela da se prilikom ispaljenja, barutne čestice raspoređuju u obliku lijevka, te da se radi o polusagorelim i nesagorelim česticama, te da je najveća koncentracija pri izlazu, a što je udaljenost dalja, koncentracija je manja. Preko 90 cm, se ne može dokazati prisustvo barutnih čestica. Duljinu pucanja određuju na osnovu kataloškog ispitivanja i pomoću hemijskog testa, kao i to da duljinu pucanja određuju do 90 cm. Navela je i to da preko 90 cm nema barutnih čestica, tako da je ta metoda potpuno pouzdana. Predmetni izvještaj kao i pojašnjenje, sud je u cijelosti prihvatio kao objektivan.

Iz izvještaja Forenzičkog centra Danilovgrad o vještačenju parafinskih rukavica, br. 1749(2)/18 od 08. 05. 2017. godine proizilazi da je Forenzičkom centru radi hemijskog vještačenja dostavljeno osam samolepljivih folija izuzetih sa šaka M. Š. i E. Š. kako bi se utvrdilo prisustvo odnosno neprisustvo barutnih

čestica. Primjenom određenih metoda vještak D. S. dao je mišljenje da nakon izvršenih ispitivanja na samolepljivim folijama izuzetih sa šaka E. Š. i M. Š, nije dokazano prisustvo barutnih čestica. Predmetni izvještaj, sud je prihvatio kao objektivan.

Iz izvještaja Forenzičkog centra Danilovgrad o balističkom vještačenju br. 1748-1/18 od 25. 04. 2018. godine proizilazi da je Forenzičkom centru radi balističkog vještačenja dostavljen: pištolj marke "CZ" model 57, kalibar 7,62 mm, fabrički broj 191540 (po usadniku i navlaci pištolja postoje mrlje tamno crvene boje nalik na krv, pištolj je graviran i niklovan i ima drvene ručno rađene korice rukohvata, u šaržeru pištolja nalazilo se 4 metka, a jedan metak koji je izvađen iz cijevi je posebno upakovani, dostavljeni mecu su kalibra 7,62 mm TT); čaure – 2 komada na čijem dnu postoje oznake br. 2 PPU – 7,62 TT i br. 11 PPU – 7,62 TT (sporne čaure su kalibra 7,62 mm TT, na dnu čaura postoje tragovi nastali ispaljenjem iz vatrenog oružja od udarne igle, čela zatvarača i izbacica, u okviru ovih opštih tragova formirane su undividualne karakteristike koje imaju identifikacionu vrijednost); projektil izvađen iz tijela pok. M. Š. koji je blago deformisan na vrhu kao i srednje deformisan pri dnu (geometrijskim i težinskim mjeranjem utvrđeno je da je sporni projektil kalibra 7,62 mm TT, po obimu projektila postoji materija tamno crvene boje nalik na krv, u okviru ovih opštih tragova formirane su individualne karakteristike koje imaju identifikacionu vrijednost). Primjenom određenih metoda vještak B. B, dao je zaključak da je pištolj koji je dostavljen na vještačenje ispravan, da je iz pištolja pucano nakon čega njegova cijev nije čišćena ni podmazivana, da su dostavljene čaure i to dva komada cal. 7,62 mm, TT, ispaljene iz pištolja koji je bio predmet vještačenja. Takođe projektil izvađen iz tijela sada pok. M. Š. je kalibra 7,62 mm i ispaljen je iz predmetnog pištolja.

Nakon izvršene rekonstrukcije događaja kojoj je prisustvovao i vještak balističar B. B, vještak je dostavio nalaz i mišljenje o balističkom vještačenju br. B-09/19 od 28. 11. 2019. godine iz kojeg proizilazi da prema skici lica mjesta sačinjenoj od strane OPS O. B. R, na 1 m su pronađene dvije čaure kalibra 7,62 mm TT koje su obilježene br. 2 i 11. Obje čaure su od FT1 identično udaljene, na rastojanju od 5,5 m. Ovo ukazuje da su obje čaure ispaljene sa iste pozicije, s tim što je samo mijenjan položaj uzdužne ose cijevi pištolja u odnosu na lice mjesta. Obdukcijom su utvrđeni smjerovi strijelnih kanala kod oštećenog M. Š. Okriviljeni E. Š. je na rekonstrukciji pokazao međusobni položaj između njega i M. Pokazano mjesto odigravanja spornog događaja, odgovara materijalnim tragovima. Pokazani međusobni položaj od strane okriviljenog kao i sama dinamika spornog događaja djelimično je moguća. Naime, uzdužna osa cijevi pištolja mora biti u položaju koji zadovoljava smjer strijelnih kanala utvrđenih obdukcijom tijela pok. M, a što nije u potpunosti pokazano od strane okriviljenog. Da bi se zadovoljio taj uslov postaje dvije mogućnosti. Ukoliko je tijelo pok. M. bilo u položaju kako je na rekonstrukciji pokazao E. onda uzdužna osa cijevi pištolja mora biti usmjerena odozgo na dolje, iznad ulaznih rana oštećenog. Ukoliko je osa pištolja bila u položaju pokazanom od strane E. onda je gornji dio tijela pok. M. savijen prema naprijed u tolikoj mjeri da uzdužne ose strijelnih kanala budu kompaktna zamišljena prava linija sa uzdužnom osom cijevi pištolja.

Na glavnom pretresu od 23. 12. 2019. godine vještak je ponovio da pokazani međusobni položaj od strane okriviljenog, kao i sama dinamika spornog događaja, djelimično je moguća. U svom nalazu nigdje nije rekao da se okriviljeni nalazio iznad sada pok. M, niti je to u bilo kojem dijelu nalaza napisao. Konstatovao je da postoje dvije varijante da se zadovolje kompatibilnost strijelnih kanala i uzdužne ose cijevi pištolja. Prvo je ukoliko je pok. M. bio u stojećem položaju, da je uzdužna osa cijevi pištolja bila iznad ulaznih rana, okrenuta prema ulaznim ranama, tako da zamišljena prava linija strijelnog kanala i uzdužne ose cijevi pištolja budu saglasne. Drugi način je da je pištolj bio u ruci okriviljenog u položaju približno pokazanom na rekonstrukciji, a gornji dio tijela pok. M. u savijenom položaju, ponovo da se zadovolji uslov kompatibilnost strijelnog kanala i uzdužne ose cijevi pištolja. Da li je neko mogao da kontroliše ispaljivanje projektila, ne može se izjasniti, jer je to pitanje volje, ali kao vješak balističke struke naglasio je da za

ispaljivanje svakog projektila, potrebno je ponaosob pritisak na obaraču, što znači da ne možemo jednim povlačenjem obarače ispaliti dva projektila iz pištolja. Predmetnim vještačenjem je utvrđeno da je pištolj ispravan, tako da u toj situaciji se moralo povući za oroz prilikom svakog ispaljivanja projektila. Pištolj se u ruci drži za rukohvat, a prst na obaraču se stavlja jedino kada želimo da izvršimo opaljenje. Dodao je da je otvor usta cijevi morao biti u nivou ulazne rane (s obzirom da se radi o prislonu), a uzdužna osa cijevi pištolja usmjerenog u pravcu strijelnog kanala utvrđenog od strane vještaka medicinske struke. U svom nalazu je konstatovao da taj položaj uzdužne ose cijevi nije kompatibilan sa smjerom strijelnog kanala kod pok. M. i rekao je da je ta pozicija djelimično moguća.

Dalje je pojasnio da je moguće da su povredu sa ulaznom ranom u predjelu iznad lijeve dojke i sa povredom na lijevoj potkoljenici mogle nastati uslijed ispaljivanja jednog projektila. Ukoliko je međusobni položaj okriviljenog i oštećenog kao na fotografiji F4 balističkog vještačenja B-09/19, i pištolj u ruci okriviljenog kao na fotografiji, ne bi došlo do povrede kod oštećenog M. onakve kakva je konstatovana u nalazu vještaka medicinske struke. Vještak je pojasnio da dozvoljava svaki međusobni položaj okriviljenog i oštećenog koji zadovoljava dva uslova, a to su udaljenost otvora cijevi od tijela oštećenog (radi se o prislonu), i drugi da su kompatibilni uzdužna osa cijevi pištolja i smjerovi strijelnog kanala kod oštećenog.

Na glavnom pretresu od 01. 06. 2020. godine je dodoa da je praksa da daljinu pucanja na odjevnim predjelima rade vještaci hemijske struke, dok daljinu pucanja na tijelu odnosno koži utvrđuju vještaci medicinske struke. U konkretnom slučaju, vještak hemijske struke je u svom nalazu br. 1751/18 od 24.05.2018. godine, utvrdio da je oštećenje sa prednje strane majice kratkih rukava vlasništvo M. Š. označeno brojem „1“ na fotografijama nastalo od projektila ispaljenog iz vatrenog oružja sa prislonjenim ustima cijevi. Nadalje navodi da je oštećenje na majci u lijevom dojkinom predjelu nastalo iz apsolutne blizine, a na ostala oštećenja nijesu pronađene barutne čestice, pa onda govorimo o daljini pucanja većoj od 90 cm. Pištolj koji je bio predmet vještačenja marke „CZ“ model 57, kalibr 7,62 mm TT, spada u poluautomatsko, repetirajuće vatreno oružje kratke olučene cijevi. Balističkim vještačenjem br. 1748-1/18 utvrđeno je da je predmetni pištolj ispravan. Znači, da bi se ispalio projektil iz pištolja potrebno je smjestiti odgovarajuću municiju u šaržer pištolja, zatim šaržer u usadnik, a zatim povlačenjem navlake u zadnji položaj i puštanjem da se kreće prema naprijed smjestiti metak u ležište cijevi pištolja. Tada je pištolj spremjan za opaljenje. Da bi došlo do opaljenja potrebno je povući obaraču. Za svaki naredni ispaljeni projektil potrebno je ponaosob povući obaraču. Kod ovog modela ne postoji mehanička kočnica na tijelu pištolja koja bi spriječila udarni mehanizam da se aktivira povlačenjem obarače, nakon smještanja metka u cijev pištolja. Nakon ispaljenja projektila koji dolazi pritiskom sile dejstva na obaraču, mora se ta sila anulirati, odnosno maći prst sa obarače i dozvoliti da se obarača vrati u neki prednji položaj, pa ponovo pritiskom na obaraču dolazi do ispaljenja drugog projektila. Ukoliko pritiskom prsta na obaraču dođe do ispaljenja projektila i ta sila ostaje aktivna, odnosno ne miče se prst sa obarača, ne može doći do ispaljenja drugog projektila. Što se tiče pištolja konstrukcijski na njemu nijesu primijećene nikakve prepravke, pa sila potrebna za aktiviranje mehanizma za opaljenje je onakva kakva je fabrika predvidjela, s tim što nijesu vršili mjerena potrebne sile za okidanje, jer to od njih nije ni traženo, a inače ispitivanjem predmetnog pištolja nije uočio bilo kakve anomalije, odnosno odstupanja od uobičajne sile za ovu vrstu pištolja.

Nakon ponovljene rekonstrukcije vještak balističar B. B. je dosavio dopunu nalaza i mišljenja br. B-07/20 od 21.10. 2020. godine iz kojeg proizilazi prema slici lica mjesta sačinjenoj od strane OPS O. B. R, na 1 m su pronađene dvije čaure kalibra 7,62 mm TT koje su obilježene br. 2 i 11. Obje čaure su od FT1 identično udaljene, na rastojanju od 5,5 m. Ovo ukazuje da su obje čaure ispaljene sa iste pozicije, s tim što je samo mijenjan položaj uzdužne ose cijevi pištolja u odnosu na lice mjesta. Obdukcijom su utvrđeni smjerovi strijelnih kanala kod oštećenog M. Š. Okriviljeni E. Š. je na rekonstrukciji pokazao međusobni položaj između njega i M. Pokazano mjesto odigravanja spornog događaja odgovara materijalnim tragovima (čaurama) pronađenim na 1m. Pokazani međusobni položaj od strane okriviljenog kao i sama dinamika

spornog događaja djelimično je moguća. Naime, uzdužna osa cijevi pištolja mora biti u položaju koji zadovoljava smjer strijelnih kanala utvrđenih obdukcijom tijela pok. M, a što je i pokazano od strane okrivljenog za projektil, za koji je rekao da je prvi ispaljen. Ovaj položaj odgovara i mjestu pronalaženja jedne od čaura na 1 m. Mjesto pronalaženja druge čaure "određuje" i stajnu tačku lica koje puca. Ta stajna tačka je približno ista kao i za prvi projektil, s tim što je cijev malo zakrenuta u odnosu na prvi položaj. Dakle, i drugi projektil je morao biti ispaljen prije nego su oštećeni i okrivljeni pali na zemlju, da bi se čaura našla na mjestu gdje je pronađena. Znači drugi projektil nije mogao biti ispaljen kada su okrivljeni i oštećeni bili u "ležećem" položaju, odnosno na zemlji, jer se u tom slučaju druga čaura ne bi mogla naći na mjestu na kojem je prilikom uviđaja pronađena. Položaj pištolja, odnosno usmjerenje uzdužne ose cijevi pištolja koji zadovoljava "materijalne" tragove (smjerove strijelnih kanala i mjesto pronalaženja čaura) prikazan je na fotografijama br. F-14 do F-117.

Pojašnjavajući nalaz i mišljenje nakon ponovne rekonstrukcije vještak je naveo da je okrivljeni E. Š. pokazao međusobni položaj njegov i pok. M. u trenutku ispaljenja projektila. Za prvi projektil rekao je da je ispaljen nakon njihovog „susreta“ na početku stepeništa na ulazu u kuću. Pokazao je položaj pištolja u trenutku kada je ispalio prvi projektil. Taj položaj pištolja odgovara smjeru strijelnog kanala koji je utvrđen od strane vještaka medicinske struke. Drugi pokazani položaj, kada je ispaljen drugi projektil ne zadovoljava balističke zakonitosti, bez obzira da li se taj položaj pištolja, odnosno uzdužna osa cijevi pištolja poklapa sa drugim smjerom strijelnog kanala kod pok. M.

Naime, na licu mjesta pronađene su dvije čaure za koje je nesporno balističkim vještačenjem utvrđeno da su ispaljene iz pištolja koji je u spornom momentu koristio Š. E. Mjesto pronalaženja čaura ukazuje i na stajnu tačku lica koja je pucalo. Ukoliko je drugi projektil ispaljen onako kako je to na rekonstrukciji pokazao E. Š, jedna od ove dvije sporne čaure se ne bi moglo naći na mjestu gdje je pronađena.

Mišljenja je da su oba projektila morala biti ispaljena brzo jedan za drugim i to kada su i okrivljeni i oštećeni bili u približno istom položaju u odnosu na prvi i drugi projektil, sa minimalnim pomjeranjem tijela. Kazao je i da ne ulazi u razmatranja da li se neko sjeća ispaljivanja projektila ili ne sjeća, a činjenica je da su nađene dvije čaure i dvije prostrjelne rane, i dvije čaure su približno isto udaljene od fiksne tačke, što ukazuje na činjenicu da su ispaljene sa iste pozicije. Dakle, od svih mogućih položaja u kojima su se okrivljeni i oštećeni nalazili u trenutku ispaljenja projektila, mišljenja je da nije moguće iz ugla struke, da je jedan od projektila ispaljen kad su okrivljeni i oštećeni bili u ležećem položaju. Svi drugi položaji su mogući. Analizirajući nalaz i mišljenje vještaka balističara sud je isti prihvatio u cijelosti, cijeneći da je nalaz dat u granicama mogućeg, da je stručan i objektivan, i dat nakon obavljenih rekonstrukcija na licu mjesta kojima je prisustvovao i ovaj vještak.

Iz nalaza i mišljenja vještaka psihologa dr N. V. od 11. 08. 2019. godine proizilazi da je E. Š. upućen na vještačenje radi psihološke procjene ličnosti i intelektualnih kapaciteta. Tom prilikom vještak je utvrdila da je E. Š. četvrtorođeni u porodici, negira teže povrede i bolesti u djetinjstvu kao i neurotične tegobe i poremećaje navika ili ponašanja. Tok psihomotornog razvoja je uredan. Radi kao privatnik, autoprevoznik. Iz vanbračne zajednice ima dvoje djece koja žive sa majkom, a do kritičnog događaja je živio u kući sa bratom i njegovom djecom. U psihodijagnastičkom pregledu pored psihološke eksploracije upotrijebljeni Revidirani beta test (psihološki mjerni instrument za procjenu opšte inteligencije, neverbalni test koji ispituje spacijalnu orijentaciju, perceptivnu brzinu i tačnost, prvenstveno kod manjih obrazovanih osoba), MMPI 202 (dijagnostička procjena ličnosti), PIE – JRS (psihodijagnastička procjena emocija).

Tokom pregleda kontakt se zadovoljavajuće uspostavlja. Uredne spoljašnosti. Motivisan za rad bez oscilacija. Postavljena pitanja razumije bez dodatnih objašnjenja. Svjestan, orijentisan u svim pravcima. Mišljenje se odvija na apstraktном nivou, bez poremećaja u formi i sadržaju. Emotivno i afektno usklađen, ali se stiče utisak da pokušava da ne pokazuje previše osjećanja. Događaj koju mu se stavlja na teret ne reproducuje u cijelini. Kaže da se navodno ne sjeća da je ispalio drugi hitac i da je to saznao tek naknadno.

Tokom opisa kritičnog događaja uočava kod njega grižu savjest i izraženo osjećanje kajanja koje ispoljava i verbalno i neverbalno. Navodi da nije psihički liječen, da ne uzima psihoaktivne supstance, ne pije alkohol. Kaže da u vrijeme kritičnog događaja nije bio u alkoholisanom stanju, ali da je tokom dana sa priateljima pio alkohol. Revidirani beta test: intelektualno funkcioniše u garnicama prosjeka. MMPI: dobijeni profil ne ukazuje na postojanje psihičke bolesti, ne uočavaju se znaci psihotičnih a ni neurotičnih znakova. Sve kliničke i kontrolne skale osim skala Hs (strah od bolesti) i Hs (ukazuje na potiskivanje i negaciju) koje su blago povišene, su u granicama prosjeka. Blago naglašene skale Hs i Hy mogu biti karakteristike ličnosti, ali i reakcija na događaj koji se desio, situaciju u kojoj se našao, kao i na boravak u zatvoru i iščekivanja vezana za suđenje i dalji život. PIE: profil ukazuje na introvertnu osobu, koja je nesigurna u socijalnim kontaktima i ima teškoće u prilagođavanju, koja je nesamostalna, nekad nekriticna i sugestivna, koja brine o tome šta drugi misle o njoj, a sklona je i pogrešnoj interpretaciji okolnosti i međuljudskih odnosa. Radi se o pasivnoj osobi kojoj su potrebni uzori koje će da prati. Ima strah od gubitka samokontrole. Prisutna anksioznost. Na kraju vještak je dala mišljene da se na osnovu biološkog pregleda i uvida u sudske spise radi o osobi koja intelektualno funkcioniše na nivou prosječne inteligencije, kod koje se ne uočavaju znaci psihorganskog sindroma i kod koje se ne uočavaju znaci psihotičnih procesa, pa se na osnovu psihološkog pregleda zaključuje da se radi o osobi koja intelektualno funkcioniše u granicama prosječne inteligencije, kod koje se ne uočavaju znaci psihorganskog sindroma, kao ni psihotičkog reagovanja.

Na glavnom pretresu vještak je pojasnila da je profil indeksa emocija jedan od psiholoških instrumenata u ovom slučaju instrument koji daje emocionalni profil ličnosti. Ono što je dato u nalazu je ono što je dobijeno psihološkim testiranjem. Dobijene crte ne znače da se ispitivana osoba uvijek u svakom trenutku ponaša po dobijenim obrazcima. Profil je kontura uobičajnih obrazaca ponašanja. Da li će se ispitivana osoba u svakoj situaciji ponašati onako kako je dao u ovom slučaju profil, zavisi još od mnogo drugih okolnosti. Dalje vještak navodi da su testovi najobjektivnija metoda u psihologiji, te da eksploracija ličnosti može da sadrži stav ispitivača, a testovi su objektivna metoda. Nalaz i mišljenje ovog vještaka sud je prihvatio kao objektivan.

Iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatra dr G. K. od 27. 08. 2019. godine proizilazi da je dana 02. 07. 2019. godine urađen psihijatrijski pregled lica E. Š. Nakon izvršenog pregleda vještak je dala zaključak da u vrijeme pregleda kod okrivljenog E. Š. nije dijagnostikovana trajna ili privremena duševna bolest, kao ni simptomi zaostalog duševnog razvoja. Funcioniše u nivou prosječne inteligencije i sposoban je da shvati i razumije odnose u svojoj okolini, kao i da predviđa posljedice sopstvenog ponašanja. Ne zapažaju se simptomi psihotičnog procesa, niti postoje pokazatelji da je ranije imao sličan poremećaj, te je test realnosti kod E. Š. aktuelno očuvan. U vrijeme kritičnog događaja E. nije bio u stanju patološkog efekta (analiza reproduktivnog sadržaja) već se tada mogao nalaziti u stanju ljutnje uslijed osujećenja njegovih namjera. Eventualno nesjećanje za period drugog pucanja objašnjava se naknadnim potiskivanjem neprihvatljivog psihičkog sadržaja, što je jedan od mehanizama psiholoških odbrana od neprihvatljivih intrapsihičkih događaja. U slučaju da je tačna njegova izjava o motivaciji uslijed dugotrajnog maltretiranja od strane oštećenog, radi se o potisnutim afektima. S obzirom da kod optuženog nema simptoma duševne bolesti i duševne zaostalosti, mogao je da procijeni način na koji će reagovati, a u skladu sa sopstvenom ličnošću i mehanizmima funkcionisanja njegove ličnosti. U oba slučaja E. Š. je bio sposoban da shavati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima u momentu izvršenja krivičnog djela.

Na glavnom pretresu vještak G. K. je pojasnila da okrivljeni nije osoba koja je psihički bolesna, da kod njega ne postoje znaci duševne bolesti, duševne poremećenosti ili zaostalog duševnog razvoja i da on osoba može da bira mehanizme kojima će reagovati na bilo kakve odnose u okolini i može da izabere način na koji će reagovati. Na pitanje da li je sukob optuženog sa određenim licem koji se desio pola sata

najviše prije kritičnog događaja, dakle prije smrti njegovog brata, mogao da izazove reakciju optuženog, da ode do svoje kuće da uzme pištolj i da krene na mjesto svađe udaljeno oko 700 metara, da se obračuna sa licem sa kojim se svađao, pojasnila je da on može da izabere ovakav način potpuno svjesno, ali bez elemenata neke bolesti koja bi bila u osnovi takvog načina reagovanja. Povjereni je da je sasvim moguće da se optuženi ne sjeća drugog pucnja tj. da se ovakav sadržaj potpisne u psihi i to je jedan od mehanizama odbrane. To ne znači da je ova osoba u momentu dešavanja kritičnog događaja bila bez svijesti ili da u tom trenu nije bio svjestan, niti da je mogao da ne shvati o čemu se radi, ali ovaj mehanizam se dešava kasnije, naknadno i potpuno je moguće da se i to desi. Nalaz i mišljenje ovog vještaka sud je u cijelosti prihvatio kao objektivan.

Iz nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine dr N. R. od 02. 12. 2019. godine proizilazi da je M. Š. kritične prilike zadobio sljedeće povrede: a. strijelna rana prostrelina u predjelu desne bočne strane vrata.

Zadobijena povreda je posljedica dejstva projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja iz apsolutne blizine. Smjer kanala rane je od naprijed unazad, odozgo nadolje, s desna ulijevo. U vrijeme nanošenja zadobijena povreda se kvalificuje kao teška tjelesna povreda opasna po život. b. strijelna rana prostrelina u lijevom nizdokinom predjelu. Zadobijena povreda je posljedica dejstva projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja iz apsolutne blizine. Smjer kanala rane je od naprijed unazad, odozgo strmo nadolje, s desna ulijevo. U vrijeme nanošenja zadobijena povreda se kvalificuje kao teška tjelesna povreda. c. oguljotina u predjelu desne sljepoočnice. d. oguljotina u predjelu nadlana desne šake. Zadobijene povrede pod c i d su posljedice dejstva tupine mehaničke sile i iste su mogле nastati uslijed pada i udara o tvrdnu i neravnu podlogu. U vrijeme nanošenja zadobijena povreda kvalificuje kao luke tjelesne povrede.

Zbirno posmatrano sve zadobijene povrede u vrijeme nanošenja se kvalifikuju kao kvalifikovana (osobito) teška tjelesna povreda, odnosno teška tjelesna povreda opasna po život, a uslijed kojih je nastupila i smrt. Obje rane su nanesene iz apsolutne blizine što znači da su usta cijevi u trenutku opaljenja oba projektila bila ili čvrsto prislonjena na kožu vrata i garderobu lijevog nizdokinog predjela ili su bila odmaknuta svega nekoliko milimetara od istih. Smjerovi kanala obje strijelne rane su približno međusobno paralelni i govore u prilog da su obje povrede nanošene u veoma kratkom vremenskom intervalu za koje vrijeme E. i M. nijesu znatno mijenjali međusobni položaj njihovih tijela, već je samo desna E. ruka u kojoj se nalazio pištolj pomjerena. Imajući u vidu da E. Š. na rekonstrukciji, a ni u izjavama tokom postupka nije mogao precizno da pokaže i izjasni se o konkretnom položaju vatrenog oružja u trenutku opaljivanja, njegovo pokazivanje događaja na rekonstrukciji u dijelu da se nalazio iznad M. Š. dok su se otimali oko pištolja koji se nalazio u E. desnoj ruci, sudske medicinske je približno moguće za zadobijanje obje strijelne rane kod M. ukoliko to dozvoljavaju nalazi ostalih vještačenja.

Na glavnom pretresu od 23. 12. 2019. godine vještak je pojasnio da kada je u tački IV mišljenja naveo da je sudske medicinske približno moguće da su povrede kod M. zadobijene na način kako je to pokazao E. Š. na rekonstrukciji, to približno se odnosilo na okolnost da ni sam E. Š. nije precizno i jasno pokazao kako je držao pištolj u trenutku opaljenja, čak nije ni naveo da je drugi put došlo do opaljenja, pa se riječ „približno“ odnosila na njegovo približno pokazivanje. Pokret rukom i međusobni položaj tijela koji je pokazao na rekonstrukciji, približno dozvoljavaju mogućnost da su ove povrede tako nastale. Dodao je da je nakon obavljenje rekonstrukcije, uz naredbu za vještačenje, kao i uvijek, dobio kompletne spise predmeta i u nalazu vještačenja citirao sve ono što može biti relevantno za davanje mišljenja. Dalje je dodao da imajući u vidu da nijedna od strijelnih rana nije dovela do povrede mozga, kičmene moždine ili nerava, to je M. Š. nakon zadobijanja ovih povreda u jednom kratkom vremenskom intervalu mogao da fizički aktivno djeluje, da se pokreće, napravi koji korak i slično, pri čemu je smrt nastupila uslijed iskrvarenja iz velike arterije na vratu i to u vremenu koje se mjeri sa ne više od 10-tak minuta. Imajući u vidu lokalizaciju povreda, najvjerojatnije je prvo nanesena povreda u predjelu desne bočne strane vrata, a potom u lijevom nizdokinom predjelu, a pri čemu je imao u vidu pokazivanje E. Š. na rekonstrukciji.

Naveo je i da riječ najvjerovatnije, znači da to nije jedini mogući redoslijed, iz razloga što oslanjajući se samo na medicinske karakteristike povreda, moguć je i drugačiji način nanošenja. Sa sudsko-medicinskog aspekta moguće je samo izjasniti se da su usta cijevi bila prislonjena ili odmaknuta svega nekoliko milimetara od mjesta ulaznih rana.

Na glavnom pretresu od 01. 06. 2020. godine vještak je ponovio da što se tiče isključivo medicinskih parametara, nije moguće pouzdano opredijeliti koji je projektil prvi pogodio oštećenog, a koji drugi. Imajući u vidu pokazivanje okriviljenog prilikom rekonsrukcije i koje je prikazao sukcesivno na fotografijama na strani 3 mišljenja po obavljenoj rekonstrukciji, na kojima se vidi da je okriviljeni prikazao da je pištolj držao u desnoj ruci, da ga je oštećeni svojom desnom rukom uhvatio za desnu podlakticu, da su se tu otimali oko tog pištolja, i da je oštećeni tu desnu ruku okriviljenog povukao sa svoje desne ka svojoj lijevoj strani, logično proizilazi da ukoliko se prihvati kao istinito to pokazivanje okriviljenog, da je prvo zadobijen projektil u predjelu desne bočne strane vrata, a potom projektil u lijevom nizdojkinom predjelu. Dakle, samo na osnovu medicinskih parametara, moguće je samo reći da su obje povrede naneštene u kratkom vremenskom intervalu, tokom koga oštećeni i okriviljeni nisu znatno mijenjali položaj svojih tijela, već da se dominantno radilo o promjeni položaja desne ruke okriviljenog u kojoj je držao pištolj, što zaključuje na osnovu približno paralelnih kanala strijelnih rana kroz tijelo i čije ulazne rane se nalaze na putanji desne ruke okriviljenog, kako je on to prikazao prilikom rekonstrukcije. Što se tiče daljine pucaњa u konkretnom slučaju i to na osnovu spoljašnjeg izgleda ulaznih rana, kao i probe učinjene sa rastvorom difenilamina i sumporne kiseline, sa materijalom uzetim iz okoline i početnih djelova kanala svih rana, što je bliže opisano u tački 22 obdupcionog zapisnika, nesumljivo se radi o strijelnim ranama izapsolutne blizine. Strijelna rana u predjelu vrata je dovela do povrede velikog krvnog suda u predjelu vrata i posledičnog iskrvarenja, što je neposredni uzrok smrti. S tim u vezi, ta povreda u predjelu vrata se kvalificira u vrijeme nanošenja kao teška tjelesna povreda opasna po život i zbog nje je neposredno nastupio smrtni ishod. Druga povreda sa ulaznom ranom u lijevom nizdojkinom predjelu i koja se potkožnim kanalom nastavlja do prednje strane trbuha, gdje je izašla iz tijela, i ponovo ušla u tijelo u predjelu lijeve butine, potkožnim kanalom se nastavlja kroz tkiva lijeve butine iz koje je ponovo izašla, i potom okrznula unutrašnju stranu desne potkoljenice, je zbog dužine ovih potkožnih kanala kvalifikovana kao „obična teška tjelesna povreda“, odnosno usled te povrede opasnost po život je postojala samo na apstraktnom nivou zbog hipotetičkog razvoja infekcije, što je kvalifikatori element za običnu tešku tjelesnu povredu. Duž cijelog kanala ove rane, bilo je prisutno krvarenje, ali u znatno manjem obimu, tako da cjelokupni gubitak krvi koji je doveo do smrti je u ogromnoj većini posledica krvarenja iz povrijeđenog krvnog suda na vratu. Rana u predjelu desne bočne strane vrata, odnosno ulazna rana prostrelina vrata je mogla biti nanijeta direktnim prislanjanjem usta cijevi vatrenog oružja na kožu, bez prethodnog prolaska kroz garderobu, čemu ide u prilog izgled same rane i crnkasta ogarenost kože oko ulazno rupičastog defekta. Kretanje tijela nakon zadobijanja projektila dominantno je detemirano silama koje su djelovale na to tijelo neposredno prije pogadanja projektilom, odnosno sve te sile su mnogo većeg intenziteta na samo kretanje tijela nego što projektil može da utiče na to kretanje. Dakle, u konkretnom slučaju ukoliko je u trenutku opaljivanja postojalo guranje i otimanje oko pištolja, kao što je to prikazao na rekonstrukciji okriviljeni, te sile koje su postojale kao posledica guranja i otimanja su uslovjavale način i smjer padanja tijela, a ne samo dejstvo projektila. Ponovio je da su oba projektila ispaljena u veoma kratkom vremenskom intervalu koji se mjeri sa svega nekoliko sekundi i da je u tom vremenskom periodu pod uslovom da je prvi projektil zadobijen u predjelu vrata, oštećeni i dalje imao i fizičke snage i svjesnosti da obavlja fizičke radnje koje su u tom trenutku bile započete, a što svakako važi i da je projektil u predjelu grudi prvi zadobijen. Moguće je da je pokojni oštećeni i dalje mogao da čvrsto steže ruku okriviljenog i nakon zadobijanja oba projektila dok su se zajedno nalazili na podlozi i to je moglo da traje okvirno govoreći desetak sekundi do minut, te po gubitku svijesti zbog prestanka dotoka krvi u mozak, takvo stezanje je moralno prestati.

U dopuni nalaza i mišljenja nakon ponovljene rekonstrukcije, vještak je naveo da ukoliko sud prihvati kao istinito pokazivanje E. Š. na ponovljenoj rekonstrukciji o polažaju usta cijevi vatrenog oružja u trenutku opaljenja, isto se apsolutno podudara sa smjerom kanala strijelne rane prostreline u lijevom nizdojkinom predjelu, kako u dijelu usmjerenja usta cijevi vatrenog oružja na mjesto ulazne rane, tako i u odnosu na položaj trupa i lijeve noge oštećenog u trenutku opaljenja. Osim navedenog E. Š. je na ponovljenoj rekonstrukciji pokazao i način na koji su njih dvojica pali nakon opaljenja i isti je takođe moguć za zadobijanje oguljotina u predjelu desne sljepoočnice i nadlana desne šake oštećenog. Ni na ponovljenoj rekonstrukciji E. Š. nije mogao pokazati trenutak opaljenja drugog projektila koji je u tijelo oštećenog ušao u predjelu desne bočne strane vrata.

Na glavnom pretresu od 12. 02. 2021. godine vještak dr. R. je pojasnio da davanje mišljenja po obavljenoj rekonstrukciji, predstavlja zadatak vještaku da nesumnjivo utvrđene medicinske činjenice, uporedi sa pokazivanjem aktera događaja, u konkretnom slučaju okriviljenog. To pokazivanje okriviljenog ili drugih aktera je njegov subjektivni doživljaj koji može, ali ne mora biti tačan, o čemu vještak nema pravo da se izjašnjava, već se može samo izjasniti da li to konkretno pokazivanje okriviljenog odgovara nesumljivo utvrđenim materijalnim dokazima, tj. činjenicama iz obdupcionog zapisnika. U konkretnom slučaju, a kako je to detaljno objašnjeno u tački 2 mišljenja od 12. 10. 2020 godine, pokazivanje E. Š. u potpunosti odgovara načinu zadobijanja povrede – prostreline u lijevom nizdojkinom predjelu, dok njegovo pokazivanje nije pružilo element na osnovu koga bi se isto uporedilo u odnosu na zadobijanje povrede – strijelne rane desne bočne strane vrata, što je objašnjeno u tački IV istog mišljeja. Analizirajući nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine, te njegove dopune i pojašnjenje sud je isti prihvatio kao objektivan, cijeneći da nema nekonzistentnosti, s tim što se u pogledu izjašnjenje vještaka u pogledu prvoispaljenog hitca sud opredijelio za mišljenje da je prvospaljeni hitac pogodio tijelo oštećenog u lijevom nizdojkinom predjelu, obzirom da je ponovljena rekonstrukcija obavljena u približno istim vremenskim uslovima kada se i desio kritični događaj, dok je prethodna rekonstrukcija obavljena u uslovima padanja jake kiše što je ometalo obavljanje rekonstrukcije do nivoa da tonski zapis iste onemogućava jasno raspoznavanje govora i što je i opredijelilo sud da ponovo obavi rekonstrukciju, u prisustvu ovog vještaka.

Iz zapisnika o rekonstrukciji od 04. 11. 2019. godine proizilazi da su rekonstrukciji digađaja prisustvovali zamjenik VDT-a u Bijelom Polju H. L, okriviljeni E. Š, njegov branilac R. O, predstavnik oštećene porodice N. P. i njen punomoćnik V. G. vještak medicinske struke N. R. i vještak balističar B. B, službinici sudske savjete S. V. i O. J. kao i krim. tehničar A. B. Okriviljeni E. Š. je predočio da je na spratu kuće u sobi repetirao pištolj i sa tim pištoljem silazio niz stepenište porodične kuće. Na dnu stepeništa se sreo sa sada pok. M. Držao je pištolj u desnoj ruci. M. ga je tada uhvatio za desnu ruku u kojoj je držao pištolj i savio mu je na dolje. U tom momentu on se nalazio na stepenici, drugom nivou od zemlje. Nakon toga je došlo do otimanja oko pištolja, a potom i do opaljenja. Obojica su pali. M. je pao na zemlju, a on iznad njega. Okriviljeni je opisao i predstavio kako se desio događaj kao i dao odgovore na pitanja učesnika u rekonstrukciji, a što je zabilježeno kamerom Službenika Sudskog savjeta koji su prisustvovali vršenju rekonstrukcije. Krim. tehničaru B. naloženo je da postavi tragove koji su zatečeni prilikom vršenja uviđaja, a po osnovu zapisnika o uviđaju koji su tom prilikom sačinili. Okriviljeni ne osporava da su podaci u zapisniku o uviđaju i u skici vjerno unijeti u pogledu mjesta gdje se desio događaj, vremena nastanka događaja, kao i ostalih tragova, te ne osporava da je lice mjesta nepromijenjeno u odnosu na vrijeme kada se događaj desio. Rekonstrukcija je vršena uz sudjelovanje vještaka balističara B, vještaka medicinske struke R, kojima je naloženo da sačine nalaze o izvršenom balističkom vještačenju i medicinskom vještačenju, a krim. tehničaru da sačini skicu, a sve po kazivanju okriviljenog E. Š. Predstavnicima Sudskog savjeta je naloženo da dostave snimak izvršene rekonstrukcije.

Iz zapisnika o rekonstrukciji obavljenoj data 09. 10. 2020 godine, odnosno video zapisa sačinjenog tom prilikom, proizilazi da su na predmetnoj rekonstrukciji bili prisutni između ostalih, okrivljeni E. Š., svjedokinja N. P. i Š. P, kao i vještaci dr. N. R. i B. B. Tokom rekonstrukcije okrivljeni je pokazivao način nastanka i razvoj događaja, u prisustvu angažovanih vještaka, koji su se potom u svojim pisanim nalazima i mišljenjima koje su dostavili sudu, izjasnili o mogućnostima nastanka i razvoja događaja, kako ga je predstavio okrivljeni, a kako je sadržano na predmetnom video zapisu.

Na fotografijama sadržanim u fotodokumentaciji sačinjenoj prilikom vršenja prikazan je slijed događaja kako ga je predstavio okrivljeni od momenta dolaska u kuću pa do momenta nastanka i tokom samog kritičnog događaja kako ga je predstavio okrivljeni.

Izvodom iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde Crne Gore, br. 81/2018 od 21. 06. 2018. godine, na ime E. Š, se utvrđuje da isti do sada nije osuđivan.

Cijeneći odbranu okrivljenog i dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, a shodno čl. 370 ZKP-a CG, sud je utvrdio činjenično stanje i na osnovu istog zaključio da je okrivljeni izvršio krivično djelo nehatno lišenje života iz čl. 148 KZ-a CG, za koje je kriv, a iz sljedećih razloga.

Iz odbrane okrivljenog te iskaza saslušanih svjedoka V. K, M. D, Š. Lj, i H. R, poizilazi da je kritičnog dana došlo do sukoba između okrivljenog E. Š. i H. R, kao posledica ranije upućenih psovki R, E. Š. Taj sukob se dešavao na ulici u prisustvu većeg broja lica koja su sprječila fizički sukob. U jednom trenutku na lice mjesta stigao je i sada pok. M. Š, a koga je o sukobu obavijestio Š. Lj. Merasad se po dolasku na lice mjesta upoznao sa razlozima sukoba a zatim je ponudio svog brata okrivljenog E. da ga poveze kući što je E. odbio, i kući se uputio pješke.

Nadalje iz iskaza svih saslušanih svjedoka nedvosmisleno proizilazi da su E. i M. živjeli u dobrom odnosima, zajednički se bavili poslom, zajedno gradili novu kuću, zajedno se starali o djeci obzirom da su obojica bili razvedeni. Tako svjedok M. D. i navodi da se E. kritičnog dana telefonom par puta čuo sa pokojnim M, da se smijao i da su se nešto dogovarali, da narednog dana idu na planinu, kako bi roštiljali, iz čega proizilazi da su i kritičnog dana bili u dobrom odnosima. Činjenicu da su E. i M. bili u dobrom odnosma posvjedočio je i H. R. sa kojim se prethodno E. sukobio i sa kojim je od ranije bio u negovoru. Takođe i rođena sestra okrivljenog i sada pok oštećenog N. P. je posvjedočila da su živjeli u dobrom odnosima, kao braća što navodi i njen suprug.

Okrivljeni E. Š. u svojoj odbrani priznaje da je došao do svoje kuće gdje je uzeo pištolj repertirao ga a zatim krenuo da izlazi iz kuće držeći pištolj u ruci. Pojasnio je da je za pištolj došao zbog prethodne svađe sa H. R, navodno iz razloga što je time htio da izazove neku vrstu pozornosti kako bi se ljudi, na tradicionalan način umiješali u taj njegov sukob sa R, odnosno razrješenje sukoba. Motive okrivljenog kako je htio da izazove pozornost radi izazivanja miješanja građana u njegov sukob sa R. sud ne prihvata jer za slučaj da mu je prethodno opisano zaista bio cilj, to nije imao potrebe da repertira pištolj odmah nakon što ga je uzeo, i da se ubačenim metkom u cijev vrati nazad do mjesta gdje se prethodno svađao i raspravlja sa R, jer bi po ocjeni ovog suda, izazivanje pozornosti građana bilo znatno efektnije da je eventualo tu radnju repertiranja izvršio po povratku na mjesto sukaoba sa R, osim ako razlog povratka nazad uz prethodno

repertiranje pištolja, nije bio u cilju preduzimanja radnji protiv života i tijela lica sa kojim se prethodno verbalno sukobio.

Nesporno je tokom postupka utvrđeno da je kritičnom prilikom sada pok. M. pogoden sa dva projektila, od kojih ga je jedan pogodio u predjelu vrata sa desna strane a drugi u lijevi nizdojkin predio. Oba projektila su ispaljena iz pištolja koji je prethodno okrivljeni Er. uzeo iz kuće a na licu mjesta su pronađene i dvije čaure, za koje je utvrđeno da su ispaljene upravo iz E. pištolja M-57 - tetejac, cal. 7,62 mm. Da je okrivljeni E. Š. kritične prilike pucao iz vatrengog oružja dokazano je vještačenjem prisustva GSR čestica Forenzičkog centra u Danilovgradu kojem su dostavljena dva "SEM stubića" a iz kojih je utvrđeno prisustvo karakterističnih GSR čestica na desnoj šaci E. Š, te da se s toga ne može isključiti mogućnost da je isti bio povezan sa procesom opaljenja iz vatrengog oružja. Ovakav zaključak sud temelji i na trasološkom vještačenju kojim je utvrđeno da mehanička oštećenja na garderobi sada pok. M. Š, imaju karakteristike oštećenja nastalih dejstvom projektila ispaljenog iz vatrengog oružja, kao i na vještačenju daljine pucanja kojim je utvrđeno da je sa prednje strane majce kratkih rukava vlasništvo sada pok. M. Š. dokazno prisustvo barutnih čestica, dok u okolini svih ostalih oštećenja nije dokazano prisustvo barutnih čestica, a oštećenje sa prednje strane majce kratkih rukava vlasništvo sada pok. M. Š. je nastalo od projektila ispaljenih iz vatrengog oružja sa prislonjenim ustima cijevi na istoj, dok su ostala oštećenja na majci kratkih rukava, farmericama i boksericama nastala od projektila iz vatrengog oružja kada su usta cijevi bila na rastojanju većem od 90 cm do istih.

Uzrok M. smrti je utvrđen iz obdupcionog zapisnika odbucenta dr N.R. koji je dao zaključak da je smrt nasilna i nastupila je uslijed iskrvarenja iz rascjepa desne zajedničke karotidne arterije i raskidanih krvnih sudova duž kanala strijelnih rana prostrelnina, nanesenih projektilima ispaljenim iz ručnog vatrengog oružja iz apsolutne blizine.

Priznanje okrivljenog da je svog brata lišio života, ali iz nehata, jer nije imao namjeru da isto izvrši, već da je to bila jedna velika nesreća sud je u potpunosti prihvatio, jer je takva odbrana potvrđena svim izvedenim dokazima.

Analizirajući iskaze svjedoka i to N. P. Š. P. V. K. M. D. Š. Lj. i H. R. sud je utvrdio da je okrivljeni E. Š, inače rođeni brat oštećenog sada pok. M. Š, živio u porodičnoj kući sa bratom i njihovom djecom. Radili su zajedno, bavili se prevozničkom djelatnošću vozilom koje je bilo zajedničko vlasništvo. Pored porodične kuće zajedno su započeli gradnju novu kuću koja je već skoro bila pred useljenjem, tako da je svima poznato da je život između okrivljenog i njegovog sada pokojnog brata M. bio bratski odnos, da su živjeli u vrlo dobrom odnosima, te da nikada nijesu imali bilo kakvu vrstu nesporazuma. Takođe i iz iskaza svjedoka S. C, inače bivše supruge pokojnog oštećenog, sa kojim je bila u braku od 2003. do 2010. godine, proizilazi da su u tom periodu odnosi između braće E. i M. bili normalni, te da nikada nije primijetila da su se svađali, naprotiv, razgovarali su o poslu, putovanjima, odnosno njihovom biznisu, kao i to da su njene kćerke imale potrebnu brigu od sada pok. M, kao i njegovih rođaka i da nikada nijesu bile zapostavljane. Tako i iz odbrane okrivljenog proizilazi da se nikada sa bratom nije svađao, da ga je volio, zajedno su odrastali, pravili planove, zajedno podizali djecu i o svemu zajedno odlučivali.

Analizirajući iskaze svjedoka V. K. Š. Lj. i H. R. sud je utvrdio da je kritične prilike bilo svađe između okrivljenog E. Š. i H. R, kojom prilikom je došlo do raspravke između njih, zbog čega su ih ostali prisutni razdvajli sa namjerom da spriječe dalji sukob, dok svađe niti raspravke nije bilo između E. i M. nakon što je M. došao na lice mjesta, s tim što E. nije ušao uvozilo kod M. radi odlaska kući već je pošao pješke. Razloge E. odlaska kući uzimanja pištolja, repertiranja istog i pokušaja povratka nazad, sud je prethodno analizirao, i ovi razlozi i motivi su po ocjeni ovog suda bili poznati i sada pok. M, kao njegovom bratu koji je najbolje poznavao E. narav. Dakle znajući i očigledno osjećajući šta se može desiti, prilikom susreta na dnu

stepenica za sud je prihvatljivo objašnjenje okriviljenog u pogledu postupaka sada pok M, koji je kako okriviljeni predstavlja, kazao u smislu gje ćeš to, nećeš ti niže, daj mi to sranje, odzirom da je video pištolj u E. ruci. U takvom uslovima, očekivana je i reakcija sada pok. M. kada je pokušao da otme pištolj E, i u tim okolnostima tokom otimanja o pištolj dolazi i do ispaljenja prvog projektila, koga se okriviljeni i sjeća. Iz dokaza izvedenih tokom postupka, sud nije mogao nedvosmisleno utvrditi gdje je pogodio tijelo oštećenog projektil koji je prvi ispaljen. Veštak sudske medicine navodi da nema pouzdanih parametara koji bi ga opredijelili u pravcu zaključka koju je povredu prvu zadobio oštećeni, s tim što su kanali strijelnih rana približno paralelni. Okriviljeni je na poslednjoj rekonstrukciji pokazao način nastanka kritičnog događaja, nakon čega se vještak dr R. izjasnio da ga pokazani položaj opredjeljuje u pravcu zaključka da je prvu povredu od projektila oštećeni zadobio u lijevom nizdojkinom predjelu, pa ovaj sud prihvata kao istinito pokazivanje okriviljenog na poslednjoj rekonstrukciji, i zključuje da je prvi ispaljeni projektil ispaljen u uslovima i na način kako je to okriviljeni pokazao na poslednjoj rekonstrukciji, te da je sada pok M. prvu povredu zadobio u lijevom nizdojkinom predjelu.

Okriviljeni se branio da se ne sjeća drugog pucnja, odnosno na koji način u kojem položaju su bili kada je ispaljen drugi projektil, za koji je nesporno utvrđeno da je ispaljen i da je pogodio tijelo oštećenog u predjelu desne strane vrata. Oba projektila su kako se vještak sudske medicine izjasnio, ispaljena u kratkom vremenskom razmaku sa minimalne razdaljine ili prislonjenih usta cijevi na tijelo. Povrede koje su projektili izazvali su bili takove prirode da smrt kod oštećenog nije odmah nastupila i mogao je stezati ruku nakon što je pogoden i do jednog minuta. Dakle kod činjenice da su projektili ispaljeni iz neposredne blizine u kratkom vremenskom intervalu upućuju na zaključak i opredjeljuju sud u pravcu prihvatanja odbrane okriviljenog da se čupao i otimao o pištolj sa sada pok. bratom M, tokom kog otimanja je došlo do opaljena već ranije repertiranog pištolja i to dva puta u kratkom razmaku, jer bez obzira koju je povredu prvu zadobio oštećeni, kako se izjasnio vještak sudske medicine i dalje je mogao da snažno drži pištolj sve do momenta kada bi usled nedopiranje krvi u mozak izgubio svijest. Iz navedenih razloga sudu je prihvatljiva odbrana okriviljenog da je oštećeni sada pok. M. snažno držao pištolj, od momenta kada ga je uhvatio preko ruke okriviljenog pa sve do momenta kada su pali na podlogu.

Činjenica da se okriviljeni ne sjeća ispaljenja drugog projektila je moguća kako je to pojsnila vještak psihijatar tj. da se ovakav sadržaj potpisne u psihi i to je jedan od mehanizama odbrane. To ne znači da je ova osoba u momentu dešavanja kritičnog događaja bila bez svijesti ili da u tom trenu nije bio svjestan, niti da je mogao da ne shvati o čemu se radi, ali ovaj mehanizam se dešava kasnije, naknadno i potpuno je moguće da se i to desi.

Kako je nesporno utvrđeno da su povrede kod oštećenog M, posljedica dejstva projektila ispaljenih iz ručnog vatrenog oružja iz apsolutne blizine, te imajući u vidu smjerove kanala, odnosno njihove strme uglove, to proizilazi da je moguće i za ovo vijeće je prihvatljiva odbrana okriviljenog da mu namjera nije bila da liši života svog brata, već da je kritični događaj posledica nesrećnih okolnosti, i slučajnosti. Naime i pored utvrđenih činjenica da su okriviljeni i pok. oštećeni bili u dobrom odnosima, da se kritičnog dana nijesu sukobljavali niti svađali, to sami položaj povreda na tijelu pok. oštećenog i uglovi kanala strijelnih rana, ne daju osnova za zaključak da je okriviljeni htio lišiti života sad pok. M. jer za slučaj da mu je to bila namjera bilo bi životno logično, prvo da ispali projektile sa veće razdaljine, a posebno da to učini usmjeravajući cijev pištolja pod približno pravim uglom u odnosu na osu tijela pok. štećenog, a kako se u konkretnom slučaju nije desilo.

U prilog prethodno navedenom je i vještačenje vještaka balističara dr B. B. koji je zaključio da su obje pronađene čaure ispaljene sa iste pozicije, s tim što je samo mijenjan položaj uzdužne osi cijevi pištolja. Po mišljenju vještaka pokazano mjesto na rekonstrukciji od strane okriviljenog odgovara materijalnim tragovima (čaurama) pronađenim na 1m. Pokazani međusobni položaj od strane okriviljenog kao i sama dinamika spornog događaja djelimično je moguća. Naime, uzdužna osa cijevi pištolja mora biti u položaju koji zadovoljava smjer strijelnih kanala utvrđenih obdukcijom tijela pok. M, a što je i pokazano od strane

okriviljenog za projektil, za koji je rekao da je prvi ispaljen, i koga se zapravo i jedino sjeća. Ovaj položaj odgovara i mjestu pronalaženja jedne od čaura na 1 m. Mjesto pronalaženja druge čaure "određuje" i stajnu tačku lica koje puca. Ta stajna tačka je približno ista kao i za prvi projektil, s tim što je cijev malo zakrenuta u odnosu na prvi položaj. Dakle, i drugi projektil je morao biti ispaljen prije nego su oštećeni i okriviljeni pali na zemlju, da bi se čaura našla na mjestu gdje je pronađena. Znači drugi projektil nije mogao biti ispaljen kada su okriviljeni i oštećeni bili u "ležećem" položaju, odnosno na zemlji, jer se u tom slučaju druga čaura ne bi mogla naći na mjestu na kojem je prilikom uviđaja pronađena. Da je okriviljeni mogao postupiti na takav način potvrđuje i vještak psihijatar dr G. K. koja je na glavnom pretresu pojasnila da je sukob optuženog sa određenim licem koji se desio pola sata prije kritičnog događaja mogao da izazove reakciju optuženog, da ode do svoje kuće da uzme pištolj i da krene na mjesto svade udaljeno oko 700 metara, da se obračuna sa licem sa kojim se svadao, te da on može da izabere ovakav način potpuno svjesno, ali bez elemenata neke bolesti koja bi bila u osnovi takvog načina reagovanja.

Cijeneći naprijed utvrđeno činjenično stanje, sud je izmijenio činjenični opis i pravnu kvalifikaciju djela shodno svojim ovlašćenjima i u granicama ovlašćenja, obzirom da kako je prethodno analizirano, nije bilo dokaza koji bi opredijelili ovaj sud u pravcu zaključka da je okriviljeni E. Š. počinio krivično djelo ubistvo iz čl. 143 KZ-a CG. Naime sud je tokom postupka utvrdio da je okriviljeni E. Š. kritičnog dana i vremena, i na kritičnom mjestu, svjestan da svojom radnjom može izvršiti krivično djelo, ali je olako držao da do toga neće doći, iz nehata lišio života svog brata oštećenog M. Š., na način što je tokom otimanja o pištolj marke M-57 - tetejac, cal. 7,62 mm, ser. broja C-191540, ispalio dva projektila u pravcu oštećenog, od kojih ga je jedan pogodio u predjelu grudi, nanijevši mu - prostrelnu ranu u lijevom nizdojkinom predjelu sa ulaznom ranom koja se kanalom nastavlja kroz potkožna meka tkiva lijeve polovine prednje strane trbuha i završava izlaznom ranom u predjelu lijevog donjeg kvadranta prednje strane trbuha, te ponovo ulazi u tijelo ulaznom ranom u predjelu gornje trećine prednje strane lijeve butine, koja rana se kanalom nastavlja kroz meka tkiva lijeve butine i završava izlaznom ranom u predjelu srednje trećine zadnje strane lijeve butine a potom se nastavlja strijelnim okrznućem u predjelu unutrašnje strane srednje trećine desne potkoljenice, a jedan projektil pogodio u predjelu desne bočne strane vrata nanijevši mu prostrelnu ranu sa ulaznom ranom koja se kanalom nastavlja kroz pripadajuća potkožna meka tkiva vrata, razara mišiće, lijevu zajedničku karotidnu arteriju, potom prolazi kroz zadnji zid grkljana, lijevu bočnu stranu vrata, meka tkiva lijevog ramena, lomi gornji okrajak lijeve ramenjače i završava se izlaznom ranom u lijevom lopatičnom predjelu, od kojih je kod istog uslijed iskrvarenja iz rascjepa desne zajedničke karotidne arterije i raskidanih krvnih sudova duž kanala strijelnih rana prostrelina nastupila smrt. Postupajući na opisani način okriviljeni je u svojim radnjama ostavrio sva bitna obilježja bića krivičnog djela nehatno lišenje života iz čl. 148 KZ-a CG.

Iz okolnosti konkretnog slučaja nesumnjivo proizlazi, da je okriviljeni bio svjestan da postupajući na način kako je to prethodno opisano, tokom otimanja o pištolj sa oštećenim istog može lišiti života, ali je olako držao da do toga neće doći, odnosno, da posljedica neće nastupiti, što znači, da se u radnjama okriviljenog kao subjektivni elemenat bića predmetnog krivičnog djela manifestuje svjesni nehat.

Odlučujući o vrsti i visini kazne okriviljenom, sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 42 KZ-a CG, pa je na strani okriviljenog kao olakšavajuće okolnosti našao da se radi o porodičnom čovjeku, ocu dvoje maloljetno djece, nezaposlenom licu, lošeg imovnog stanja, kao i činjenicu da se predstavnik oštećene porodice nije pridružila krivičnom gonjenju, da je okriviljeni izrazio kajanje i žaljenje zbog događaja koji se desio, te da se radi o licu koje do sada nije osuđivano. Otežavajućih okolnosti na strani okriviljenog sud nije našao, pa je okriviljenog osudio na kaznu zatvora od 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, smatrajući da je ista srazmjera težini izvršenog krivičnog djela i posledicama djela. Sud je uvjerenja da će se sa izrečenom kaznom moći postići svrha kažnjavanja iz čl. 32 KZ-a CG, odnosno uticati na okriviljenog da ubuduće ne vrši krivična djela, uticati na druge da to ne čine, izraziće će se društvena osuda za krivično djelo i ukazati na obavezu poštovanja zakona, a samim tim jačće se moral i uticati na razvijanje društvene odgovornosti.

Shodno čl. 51 KZ-a CG sud je okrivljenom E. Š, u izrečenu kaznu zatvora, uračunao vrijeme provedeno u pritvoru od 15. 04. 2018. godine do 22. 10. 2021. godine.

Shodno čl. 226 i 229 ZKP-a CG, sud je obavezao okrivljenog da ovom sudu plati na ime paušala iznos od 200,00 €, pri čemu je vodio računa o složenosti i trajanju krivičnog postupka i imovinskim prilikama okrivljenog, kao i na ime ostalih troškova krivičnog postupka plati iznos od 4.022,13 €, koji troškovi su nastali angažovanjem vještaka, te namještenika sudskog savjeta.

Sud je obavezao okrivljenog i da plati troškove krivičnog postupka nastale angažovanjem branioca po službenoj dužnosti, o kojima će biti odlučeno posebnim rješenjem.

Imovinsko pravnog zahtjeva nije bilo.

Sa iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci presude shodno čl. 374 ZKP-a CG.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 22. 10. 2021. godine

Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,

Radmila Duborija,s.r. Ivan Adamović,s.r.

PRAVNA POUKA :

Protiv ove presude može se izjaviti žalba

Apelacionom sudu Crne Gore u roku

od 15 dana od dana prijema, a preko ovog

suda.